

Číslo 1

Podzim 2022

Ročník šestnáctý

ZŠ TGM a MŠ

Dolní Bousov

Školní rok 2022/2023

Školák

Zlatý Školák

Extra dotazník

*Zajímavé
rozhovory*

*Co je vizuální
smog?*

Vánoční kvíz

*Školák získal
občanku!*

Vánoční sbírka 2022

Výtěžek letošní Vánoční sbírky činil neuvěřitelných 21 787 korun. Do vánočních kasiček se vybíralo na čtyřech místech v Dolním Bousově. V základní škole, která sbírku organizovala, bylo vybráno celkem 16 398 korun, v Holiday Café přispěli hosté 2 604 korunami, v Kreativním centru se vybralo 750 korun a v dolnobousovské knihovně přispěli návštěvníci na dárky dětem do Dětského centra v Mladé Boleslavi 2 035 korunami a 200 forinty. Do školní kasičky kromě dětí, rodičů, učitelů a zaměstnanců školy přispěli také návštěvníci vánočního prodejního jarmarku. Všem lidem, kteří přispěli na dárky pro děti vyrůstající bez rodičů, i těm, kteří pomáhali sbírku organizovat, velmi děkujeme. Poděkování si zaslouží také Barbora Šourková a Hana Zimrmanová, žákyně 8.B, které po dva týdny obcházely neúnavně s kasičkou jednotlivé třídy. Za 7 787 korun byly zakoupeny na přání zaměstnanců dětského centra tři radiomagnetofony Philips a dva DVD přehrávače Sony. Zbytek peněz, 14 000 korun, bude použit na nákup dětských kol, možná zbydou i nějaké finance na přilepšení dětem během zimního ozdravného pobytu na horách. Veškeré účty jsou uloženy v sekretariátu školy.

Ingrid Mendlíková

Obsah:

Co se v naší škole děje	str.3-6
Poprvé v historii! V České televizi.....	str. 7
Velký rozhovor s paní učitelkou Roxerovou	str. 8-10
Školáková poradna	str. 11
Velký rozhovor s panem uč. Kopeckým.....	str. 12-14
Zasmějme se: Trapas.....	str. 14
Rychlorozhovor	str. 15-16
Den se Zuzanou Kisoovou.....	str. 16-17
Představujeme vám nové tváře	str. 18-20
Extra dotazník.....	str. 21-22
Očima teenagerů	str. 23
Nepatří do školy	str. 24
Sedm pádů, Devět pravidel.....	str. 25-26
Kdyby.....	str. 26
Co nás zajímá: Naše město	str. 27
Slovníček cizích slovíček.....	str. 28
Otazníky	str. 29
Z pohledu malých dětí	str. 30
Ex libris	str. 31
Super hodina.....	str. 31-32
Příslloví, přísloví – copak nám napoví?	str. 33
Čtenářský klub.....	str. 34
A zase po roce máme tu Vánoce.....	str. 35-37
Školák slaví 15 let.....	str. 38-44
Short English stories.....	str. 45
Pobavte se... ..	str. 46-47
Přání.....	str. 48

Co se v naší škole děje...

Časopis Školák je opět zlatý!

Poslední dva covidové roky narušily leccos. Nejinak tomu bylo i se soutěží Školní časopis roku, kterou od roku 2014 pořádá Asociace středoškolských klubů České republiky se sídlem v Brně. Pro účast v celostátním kole je třeba projít úspěšně krajským kolem, které je organizováno pro každý kraj. Pro kraj Středočeský, Ústecký, Liberecký a Prahu se už několik let ujímá organizace Vyšší odborná škola publicistiky v Praze. Porota je složená z novinářů a studentů této školy.

Vyhlášení výsledků se uskutečnilo netradičně na podzim, v pátek 21. října 2022 v prostorách VOŠP. Oproti předchozím ročníkům byl program poněkud okleštěn. Nejprve byli vyhlášeni vítězové jednotlivých kategorií, poté následovaly workshopy. V dřívějších letech se kromě vítězů v kategorii časopis I. stupně, I. a II. stupně, II. stupně a webový časopis vyhlášovalo také pořadí za obsah, grafiku či titulku, letos tomu tak nebylo. Jedním z důvodů je zřejmě mnohem menší účast jednotlivých redakcí.

Diplom za první místo pro náš školní časopis Školák převzaly žákyně devátých ročníků – Eliška Kobrlová, Kateřina Pánková, Johana Pátková a Kateřina Sýkorová. Karolína Švandová se bohužel zúčastnit nemohla.

Protože se vyhodnocovaly časopisy vzniklé ve školním roce 2021/22, zaslouží si poděkování a pochvalu také všichni loňští redaktoři: Jakub Bartoň, Katarína Bizoňová, Klára Bizoňová, Amelie Březinová, Monika Dědková, Matěj Havelka, Eliška Kobrlová, Sofie Musilová, Ivana Nocarová, Kateřina Pánková, Johana Pátková, Kateřina Procházka, Marcela Rýdlová, Kateřina Sýkorová, Anežka Šťavíková, Karolína Švandová a Kristýna Zoufalá.

Po slavnostním ceremoniálu měla děvčata možnost zúčastnit se nabízených seminářů. První, *Úvod do psaní školních časopisů*, vedla paní Jana Zbyňková, která pracuje 33 let v médiích jako šéfredaktorka, grafička, produkční, editorka časopisu *Apetit*, nyní i pedagožka na VOŠP. Další seminář si mohly dívky zvolit podle zájmu. Obě Kateřiny si zvolily *Tvorbu komiksu* pod vedením Jany Zbyňkové, Elišku a Johanku zaujalo téma *Televizní zpravodajství* novináře Romana Bradáče, někdejšího ředitele zpravodajského kanálu ČT24, poté generálního ředitele TV Barrandov, nyní člena Rady České televize. Na škole učí zaměření *Televizní publicistika – multimediální redakce*. Já jsem si šla poslechnout pana Václava Loubka, redaktora Marketing & Media, šéfredaktora Signs&Promotion a Event&Promotion, nyní pedagoga VOŠP, jehož téma neslo název *Reklamní básníci* a nebylo bohužel přínosem ani mně, ale myslím, že neobohatilo ani ostatní.

Po skončení akce jsme s děvčaty zamířily do cukrárny Světozor, abychom naše vítězství náležitě oslavily. Dokonce nám ještě zbyla spousta času pokochat se v dešti krásami Prahy, zavítat do knihkupectví a prohlédnout si širokou nabídku různých obchodů.

Vítězství v krajském kole, za něž jsme získali jako dárek online kurz tvorby školního časopisu, a pozvánka na vyhlášení celostátních výsledků do Brna nás samozřejmě velmi těší a dodává nám chuť a elán do další práce. *I. Mendlíková*

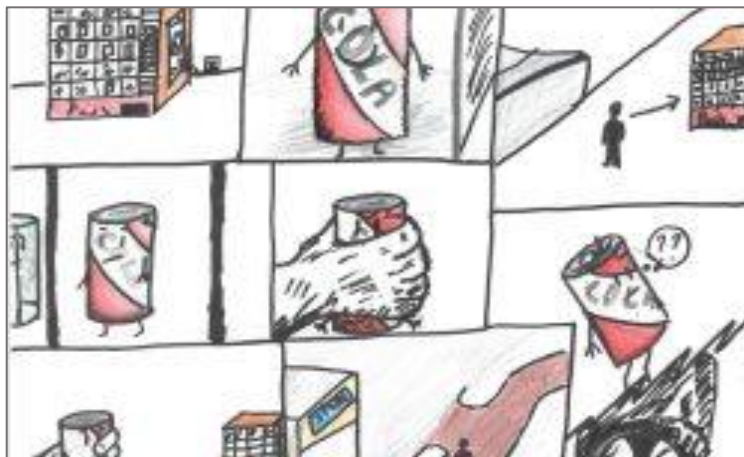
Únikovka

Číst se vyplatí! Nejen že si rozšíříte slovní zásobu a zažijete nejedno dobrodružství, ale navíc můžete být za svůj koníček odměněni. Naši odměnou za výhru v loňské soutěži Kamarádi knihovny byla únikovka v knihovně spojená s opékáním vůřtů a nocí strávenou v knihovně. Věřili byste, kolik úsilí žáky stálo vyluštit všechny úkoly?! Myslím, že si ale všichni zaslouží obdiv a pochvalu, jak byli pilní. Moc jsme si to užili a určitě bychom si to chtěli zopakovat. Dokážeme zase nasbírat nejvíc bodů? Otevřeme knihy a začtème se...
Helena Pánková

Cirkulujme! Plechovky, kam se podíváš.

Plechovky od nápojů se v měsíci říjnu staly jedním z předmětů, kterými se zabývali někteří žáci druhého stupně na hodinách výtvarné výchovy. Zapojili se do kreativní soutěže, jejímž úkolem bylo ztvárnit příběh plechovky odhozené ve škarpě u silnice. Jak se tam dostala? Co zažila před odhozením? Fantazii se meze nekladou.

Ochrana životního prostředí je téma, které by nám nemělo být lhostejné. Cílem této soutěže, kterou pořádají studenti z neziskové organizace SEN pod záštitou Mattoni 1873 a iniciativami Zálohuje a Trash Hero, bylo nejen upozornit na důležitost ekologické výchovy, ale také pomoci prosadit zálohování plechovek v České republice. Projekt propojil hodiny výtvarné výchovy a informatiky a žáci si tak rozšířili své znalosti mimo jiné i v oblastech ekologické výchovy. *Zuzana Zemanová*

Kazety, kazet'áky a walkmany

Letos jsme si v šestých třídách osvěžili hudební výchovu nahráváním zpěvu. Možná si říkáte: „Tak to jde dnes na telefon raz dva.“ Jenže my jsme si zpěv nahráli na audiokazetu a následně si všechno poslechli. 😊 Děti pak měly možnost si zazpívat samy, nebo ve dvojicích a byla to velká zábava. Ukázali jsme si, jak vlastně kazet'ák zapnout, vložit do něj kazetu a také to, jak se nahrávala hudba z rádia.

Pojďte si zavzpomínat na dobu před Spotify, kdy člověk čekal půl večera u rádia, aby si nahrál „tu svou“. A vzpomenete si ještě, která to byla?

Zuzana Kissová

Projekt Krokus

Po dvouleté přestávce se Základní škola v Dolním Bousově opět zapojila do mezinárodního projektu Krokus. Organizuje ho irská organizace HETI, u nás prostřednictvím Židovského muzea v Praze, a každoročně se do něho zapojí více než 55 tisíc žáků základních a středních škol z mnoha zemí Evropy. Projekt je určen žákům starším jedenácti let. Hlavní myšlenkou tohoto projektu je připomenout nejen dětem dobu holocaustu. V naší škole je tomuto tématu věnována stálá nástěnka v prostorách chodby druhého stupně. Žlutá barva krokusů, které každá přihlášená škola obdrží během října, má symbolizovat žlutou Davidovu hvězdu, kterou nosilo i jeden a půl milionu židovských dětí, jež během šoa zemřely. Letos se sázení cibulek opět ujal pan učitel Vlastislav Kopecký se svými žáky. Krokusy byly vysázeny na zatravněném prostoru vpravo od vstupu z ulice na školní dvůr. Až se na jaře žluté kvítky těchto drobných květin probudí k životu, připomenou nám, že bychom neměli na napáchané zločiny zapomenout a že je nutné proti zlu a bezpráví stále bojovat.

Ingrid Mendlíková

Bobřík informatiky

Začátkem listopadu proběhla na naší škole předmětová soutěž, podporovaná Ministerstvem školství, Bobřík informatiky. Uskutečnila se v hodinách informatiky formou online testu, ve kterém žáci odpovídali na otázky z oblastí informatického myšlení a digitální gramotnosti. Výsledky soutěže naleznete níže. V kategorii mini mohli soutěžit jak jednotlivci, tak i dvojice.

Kategorie Mini (5. ročník)

1. Šťastná Adina a Štěpánek Matěj
2. Žáčková Kateřina
3. Michnová Veronika a Jandová Rozálie
3. Kvapilová Aneta a Szymerowski Jaromír

Kategorie Benjamin (6. – 7. ročník)

1. Havelka Adam
 2. Jakubec Daniel
 3. Sýkora Ondřej
- Šárka Švábková*

Pythagoriáda

Dne 17.10.2022 proběhlo školní kolo matematické soutěže Pythagoriáda pro žáky 6. až 9. ročníků. V těchto čtyřech kategoriích se zúčastnilo 58 žáků.

V kategorii 6. ročníků se na prvních třech pozicích umístili Adam Havelka (6.A), Sofie Jirků (6.B) a Matěj Bulíř (6.B).

V sedmém ročníku se nejlepšími řešiteli stali Ondřej Sýkora (7.B), Klára Bizoňová (7.A) a Anna Krouská (7.B).

V kategorii osmých ročníků byli nejúspěšnějšími řešiteli Matěj Havelka (8.A), Tereza Horčíčková (8.A) a František Steklý (8.A).

V poslední kategorii uspěli Filip Zima (9.B), Petra Kindlová (9.A) a třetí sdílené místo obsadili Dan Dlask (9.A) a Eva Tauchmanová (9.A).

Do okresního kola postupují Ondřej Sýkora a Klára Bizoňová.

Kateřina Karnová

Poprvé v historii!

Na návštěvě v České televizi

Osm hodin ráno, studený autobus a rozespalé děti. Počítáme: „Jeden, dva, tři, ... dvacet jedna.“ Rychle se dostat do autobusu a jedeme směr Praha – Kavčí hory. Tam se nachází náš cíl. Česká televize. A co tam? Budeme na Primě? Odpovídám stroze: „Ne, budeme v České televizi.“ Cesta ubíhá celkem rychle. Bolka je průjezdná, na dálnici to frčí, dokud se nedostaneme do Prahy. Stihnout se dostavit na sjednaný čas přes celou Prahu se zdá v tu chvíli být nesnadný úkol. Ale zvládli jsme to.

Pan řidič se vyznamenal a my jsme se dostali s dvacetiminutovou rezervou do kýženeho cíle. Ač je na Kavčích horách zákaz zastavení, nezalekli jsme se toho a vystoupili jsme na zastávce těsně vedle ČT. „Nevím, kam jít“ znělo v mé hlavě. Nicméně jsem zachoval klid, nasadil jsem si sluchátka, zadal navigaci a nasměroval jsem se přes tři přechody do areálu. Cestou hlídám 21 žáků, dopravu, a pročítám instrukce, které mi byly zaslány. Vejděte hlavním vchodem a ohlaste se na recepci. Ale kde je hlavní vchod? Jsme tam správně? Opatrně se táži na recepci, zda jsme dorazili správně. Slečna (ne)prívětivě odpovídá, že ano. U recepcie se rozhlížím a koukám se po známých osobnostech. Nevím, co nás uvnitř čeká. Posadíme se vedle moderátorů a zkusíme předčítat zprávy, nebo nás pustí do ateliéru, kde se setkáme s lidmi, kteří jsou odpovědní za celé fungování? Přivítal nás starší pán, který nás celou dobu doprovázel. A co jsme viděli? Improvizované studio se všemi náležitostmi. Na vlastní oči jsme viděli natáčení dětského pořadu Planeta JÓ. Viděli jsme místo, kde pan prezident náhodně narazil do sedačky (těsně po zvolení), výrobu kulis, místa natáčení Máte slovo, Otázky Václava Moravce, Zázraky přírody a spoustu dalšího. Na závěr jsme si mohli vyzkoušet, jak se ovládá kamera, jaké to je moderovat zpravodajství, hrát před kamerou (i v kostýmech).

PS: Koho slavného jsme viděli naživo? Generálního ředitele, pošťáka Ondru, Ivanu Korolovou, režiséra Jakuba Šmída.

PS2: Věděli jste, že délka všech chodeb v ČT je 42 km, že místní občerstvení nazývají Pitevnou a že ve skladu mají přes 100 tisíc kostýmů?

Vlastislav Kopecký

Velký rozhovor s paní učitelkou Radkou Roxerovou

Paní učitelko, kam jste chodila Vy na základní školu?

Navštěvovala jsem 3. Základní školu v mém rodném městě Jičíně.

Kdy jste se rozhodla, že se stanete učitelkou?

Práce s dětmi se mi líbila. V ulici jsme měli partu kamarádů, věnovali jsme se každé odpoledne různým hrám, jízdě na kole, hráli jsme na schovávanou, stopovanou. Volný čas jsme opravdu smyslně využili.

Od 1. třídy jsme chodili do Základní umělecké školy v Jičíně, nejdříve jsme měli hudební nauku a teprve 2. rok jsme se rozhodovali, na jaký hudební nástroj chceme hrát. Vybrala jsem si klavír. S kamarádkami z naší ulice jsem chodila do folklorního souboru Jičínáček. Nacvičovali jsme taneční vystoupení, s kterými jsme pak vystupovali v Praze na Staroměstském náměstí, v Hradci Králové, kde společně s námi vystupovaly umělecké osobnosti. Rády se nám podepsaly do našich památníků a my měli velikánskou radost.

A když jsem se na gymnázium rozhodovala, co půjdu studovat dál, asi jsem se po těchto zkušenostech práce v kolektivu dětí rozhodla, že chci být učitelkou a s dětmi pracovat – učit.

Proč jste zvolila právě tuto profesi?

O své budoucí profesi jsem se rozhodovala až na střední škole – a využila jsem všech svých

zkušeností a jela na talentové zkoušky na Pedagogickou fakultu v Hradci Králové – zazpívali jsme tam, zahráli skladbičku, písničku a nakreslili prosklený obchodní dům a rozložený šátek na louce. Talentové zkoušky jsem zvládla, písemné přijímací zkoušky a ústní pohovor proběhly výborně.

Měla jste mezi svými učitelkami ze ZŠ nějaký vzor?

Měla jsem výborné učitelky na 1. stupni – paní Spurnou, Venclovou a paní učitelku Vidunu na 2. stupni. A asi paní učitelka z 1. třídy pro mě byla vzorem – usměvavá, milá, přívětivá, vždy nám poradila a když jsme potřebovali pomoc, byla nám vždy po ruce a ochotna pomoci. Ale byla i přísná – každé pondělí ráno nám kontrolovala ruce, jestli máme čisté a ošříhané nehty. Dneska se tomu zasmějeme, ale příjemné pondělní ráno bylo až po této pravidelné prohlídce.

A naopak – byla mezi Vašimi učitelkami ze ZŠ některá, jejíhož chování jste se chtěla vyvarovat?

Všechny učitelky na 1. stupni byly skvělé, na 2. stupni už to byly osobnosti – přísné, byly náročné na svoje předměty – dějepis, zeměpis, chemii, fyziku. A na gymnáziu to byly super osobnosti – chemikář p. uč. Kopačka (kolegové z jičínského gymnázia mi určitě dají za pravdu).

Kde jste začala učit?

Začínala jsem učit po promoci na vysoké škole – v roce 1991. Dojížděla jsem do ZŠ v Hořicích na Daliborku. Byla to velká devítiletá škola. Učila jsem 4. třídu. Po mateřské dovolené jsem jezdila rok do Dětenic na malotřídní školu. Měla jsem z této práce obavy, je to náročnější – zorganizovat práci pro dvě třídy. Byl tam výborný pracovní kolektiv a skvělé, šikovné děti. Denně jsem tam dojížděla – ráno v 5. 30 z Jičína a zpět ve 13. hodin. Další rok se uvolnilo místo učitelky na 2. ZŠ v Jičíně na Husovce, kde paní učitelka odcházela do důchodu. Tam jsem působila tři roky a šla jsem na mateřskou dovolenou. Odstěhovali jsme se do České Lípy a úplně náhodou jsem potkala na dětském hřišti paní ředitelku ze ZŠ Sever. Potřebovali na školu kvalifikované učitele, sehnali mi pro dceru hlídaci tetu a já nastoupila na velkou základní sídlištní školu, v ročníku bylo 5 - 6 tříd. A po třech letech v České Lípě jsme se chtěli vrátit do mého rodného města, kraje. Ozvali se nám z Dolního Bousova. Od r. 1999 učím tady. Na chodbě školy jsem potkávala děti z Dětenic. Po pěti letech jsme se úplně náhodou opět setkali – ony sem jezdily po malotřídce z Dětenic a já se vrátila z České Lípy blíž do rodného kraje – do Bousova.

Vzpomenete si na svoji první třídu?

Na svoji první třídu v Dolním Bousově ráda vzpomínám – některé bývalé žáky potkávám. Už jsem byla pozvaná na sraz žáků, vzpomínali, jaké to bylo a kdo zlobil. A nejlepší je shledání s bývalými žáky nebo informace, jak se jim daří, co vystudovali, kde pracují.

Kdy jste začala učit na naší škole?

V roce 1999.

Co se Vám na této práci nejvíce líbí?

Je to velmi zajímavá, rozmanitá práce – vedete si svoje prvňáčky prvním rokem ve škole, naučíte je základní dovednosti a znalosti. Uběhne 9 let a opouštějí naši školu sebevědomí, mladí lidé, které čeká další životní cesta. Letos si poprvé užívám pět tříd na 1. Stupni, je to jiná práce, než jsem doposud měla. Má své výhody – odučím si své hodiny a odcházím. Ale tolik dětí (určitě přes 100) jsem nikdy za školní rok neučila.

Co naopak nemáte ráda?

Nemám ráda setkání s namyšlenými, sebevědomými, hloupými lidmi, kteří nemají základní slušné vychování. A opravdu platí lidové přísloví – Pýcha předchází pád.

Vzpomenete si na nějakého fakt zlobivého žáka?

Zlobiví žáci byli, jsou a budou. Musí se jim smysluplně vysvětlovat pravidla slušného chování. Většina to vždy pochopí, protože slušnost otevírá vrátka k dalšímu úspěšnému životu. A jak říká citát - Největší kvalitou člověka je slušnost.

Jaký předmět Vás baví nejvíce učit?

Jsem učitelka 1. stupně, a tak mě baví všechny předměty. Souvisí to vždycky i se třídou. Asi mám radši český jazyk, přírodopis a výchovy – hudební, pracovní, výtvarná. Velmi zajímavá byla výuka anglického jazyka, žáci začínali

ve 3. třídě a byli hrozně nadšení, snaživí seznamovat se s dalším cizím jazykem. Měli jsme dokonce i kroužek angličtiny a scházeli jsem se ráno v 7 hodin. Dnes už by určitě nikdo nepřišel.

Vždycky jste byla třídní učitelkou, nechybí Vám to?

Třídní učitelkou jsem byla vždycky – dříve jsme si učili vše ve své třídě celý první stupeň. Řešení třídních záležitostí, výchovných problémů s dětmi mi opravdu nechybí.

Bývá pro Vás loučení s dětmi po 5 letech těžké?

V 5. třídě není nikdy loučení tak dramatické, s dětmi, žáky 2. stupně se vídáme na chodbě, oni za mnou zajdou a popovídáme si o školních starostech.

Inspirovala jste se někdy něčím u dětí?

Asi nejde mluvit o inspiraci, ale spíš jsem se přesvědčila, že je velmi důležitá komunikace, která v dnešní době hodně upadá – děti koukají do jednoho mobilu a všichni mlčí. Naštěstí mám kolem sebe žáky, kolegy, s kterými denně komunikujeme.

Co ráda děláte ve volném čase ?

Svůj volný čas si užívám s radostí se svými nejbližšími - rodinou a kamarády. Užívám si vnučátek Aninky a Jáchyma. Miluji vodu, jsem Vodnář – pravidelně chodíme plavat, čtu knížky (mám oblíbenou autorku Tánu Keleovou – Vasilkou). Rádi zajdeme do kina, na koncert. Jen bych potřebovala, aby měl den více hodin!

Vím, že už máte vnučata, kolik jim je?

Anince jsou 2 roky 7 měsíců a Jáchymovi 7 měsíců. Je to s nimi veselé – Aninka Jáchyma zlobí, rozchechtává a on se spokojeně usmívá na všechny strany.

Jak si užíváte roli babičky?

Užívám si tuto roli každou volnou chvíli, vyprávíme si (Aninka je upovídaná - tak ji vyslechnu), pohrajeme si s oblíbenými hračkami – skládkami, kartami, zazpíváme, zacvičíme, zatancujeme, jdeme na procházku, na výlet.

Přijedu domů a jsem ráda, že můžu odpočívat.

Čtete vnučatům ráda pohádky?

Knížky si prohlížíme – Jáchym sleduje obrázkové knížky, Anna má ráda encyklopedie se zvířátky, obrázkové knížky a zpěvníky. Ráda zpívá a tancuje. Teď má oblíbený bubínek a písničku Tluče bubeníček a Měla babka čtyři jabka, Šli panenky silnicí. Pohádky jim čtou rodiče každý večer na dobrou noc.

Kdybyste se měla rozhodnout znovu, stala byste se opět učitelkou?

Můj životní sen mi nevyšel, hrozně jsem si přála být letuškou. Přes moji snahu (učila jsem se angličtinu, absolvovala kurz bezmotorového létání na letišti v Jičíně) konkurz na tuto profesi v roce, kdy jsem maturovala, nebyl. Rozhodla jsem se tedy jít na Vysokou pedagogickou školu do Hradce Králové a musím říci, že jsem nikdy nelitovala. Moji páťáci mi letos splnili uskutečnit krásný zážitek – prolétli jsme se se zkušeným pilotem nad krásným Českým rájem. A tak si myslím, že je už teď smysluplnější vychovávat a učit svoje žáčky, aby se uplatnili ve svém životě, podařilo se jim splnit všechny své životní sny, přání a správně se vydat na svoji životní i pracovní cestu.

JoPa

Školáková poradna

Jak použít mnemotechnickou pomůcku?

Mnemotechnická pomůcka nám slouží k tomu, abychom si snadněji a lépe zapamatovali určité věci. Příkladem je oblíbená říkanka „BeFeLeMe, Pes Se Veze“ pro vyjmenovaná slova.

Já osobně používám hodně mnemotechnických pomůcek hodících se na různé předměty. Zeptal jsem se žáků naší školy, jestli vědí, co výraz mnemotechnická pomůcka znamená a jestli nějakou používají. Často jsem se setkal s tím, že žáci nevěděli, co toto slovo znamená, ale když jsem jim nastínil využití mnemotechnické pomůcky, okamžitě reagovali, že je také používají.

„Šetři se osle“ používám to na zeměpis pro určení poloměru Země. (Veronika Plešingerová 8.A)

Když nevím 7×8 tak si řeknu 5, 6, 7, 8 a vím, že je to 56. (Ema Bartková, 6.A)

Používám šetři se osle na zeměpis pro určení poloměru Země. (Tereza Adolfová, 6. A)

Šetři se osle. Používám to při zeměpisu. (Sofie Janů, 6. A)

Využívám u násobků čísla 9 - od desátého násobku odečtu příslušnou hodnotu násobku. Např. 9 násobek čísla 8 si představím jako $80 - 8$, tj. 72. (Adam Havelka 6.A)

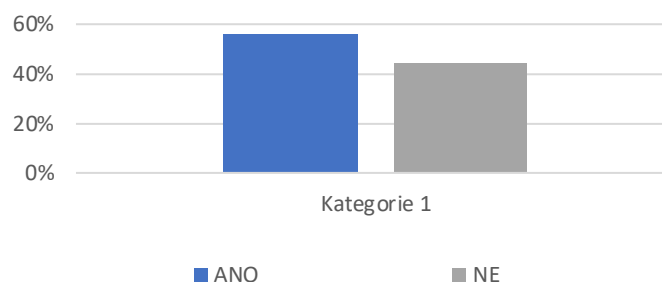
Používám „šetři se osle“ na určení poloměru Země. (Vít Noha, 6. B)

„Šetři se osle“, používám to na zeměpis. (Jan Kindl, 6. B)

Používala jsem „šetři se osle“, ale nyní to už moc nepoužívám. (Kateřina Šolcová, 6. B)

Používám „šetři se osle“, občas používám i jiné. (Kateřina Vozková, 6.B)

Používáte mnemotechnické pomůcky?

- **Kubo, hajdy pod koryto, jde Majka!** – Souostro-ví Velké Antily (Kuba-Haiti-Portoriko-Jamajka).
- **„Příliš žluťoučký kůň úpěl d'ábelské ódy.“** – věta obsahuje všechny znaky s diakritickým znaménkem v českém jazyce
- Skupina II.a periodické tabulky prvků:
Běžela Magda Cañonem Srážela Banány Ramenem
- Češi Obvykle Žijí Z Mála Financí:
Nejviditelnější barvy duhy: červená, oranžová, žlutá, zelená, modrá, fialová.
- **DEKA** – vitamíny rozpustné v tucích (**A, D, E, K**)
- **Že-ne je bída.** – -e, -ne, -je, -í, -á – slovesné třídy
- **počůrává** – pád, číslo, rod a vzor – mluvnické kategorie podstatných jmen
- Psaní „**mě**“ a „**mně**“ – vzor „**Jirka**“ – tam kde jsou 2 slabiky – kde je „Jir/ku“ – píšeme m/ě, kde jsou 3 slabiky „Jir/ko/vi“ – píšeme „m/n/ě“. Stejně je to s „**ji**“ a „**jí**“ apod.

Mates

Rozhovor s panem učitelem Vlastislavem Kopeckým

...nejen o učení...

Čím byste chtěl být, kdybyste nebyl učitelem?

Kdybych nebyl učitelem byl bych... Já vlastně nevím. Strašně moc mě baví dělat věci rukama, líbí se mi keramika, drátování, pletení košíků, výroba ozdob, aj. Myslím si, že až jednou ve školství skončím, tak se dám na stavbu kamen a krbů. A proč? Protože to spojuje vše, co mám rád. Doma si budu dělat vlastní kachle a pak budu stavět kamna. To bych asi chtěl dělat. Anebo být zedník.

Jaké předměty učíte?

Každý rok učím jiné předměty. Učil jsem matematiku, němčinu, výchovu ke zdraví

Ale to gro zůstává stejné, tj. angličtina, přírodopis, fyzika.

Jaké předměty byste chtěl ještě učit?

Chtěl bych učit „svoje“ předměty. To znamená, že bych se chtěl věnovat tomu, co mám vystudované.

Co byste už nerad neučil?

Jelikož mám moc rád vědu, tak chci mít vše jasně dané, klasifikované, zařazené, určené, vypočítané. Proto mě strašně vytáčí „pavědy“ – výchova k občanství, výchova ke zdraví. To jsou dva předměty, z mého pohledu, úplně zbytečné.

Co vás na práci učitele nejvíc baví a co naopak nemáte rád?

Na práci mě baví výzvy. A vlastně každá hodina je výzva. Nikdy nevím, co mohu od žáků čekat, ani co se zeptají, kdo tam bude, jak ta hodina bude probíhat. Učitel může být připravený na cokoli a stejně se najde žák, který se zeptá na úplnou pitominu a dostane nás do úzkých. A nebaví mě debatovat. Jsou věci nudné a prostě se nedají žádným způsobem zpříjemnit. Vytáčí mě, když žáci debatují o tom, jak by to šlo udělat a jak to nedělat. A dále jsou to kolikrát rodiče. Každý si totiž myslí, že ví, jak učit. Tohle je zajímavé téma. Každý si na učitele dovolí, protože si myslí, že jsme jen blbci, co to nedotáhli dál. Ale proč to dělají jen u této profese? Proč nejdou za kuchařkou a neříkají jí, jak má vařit oběd? Proč nejdou do obchodu a neříkají pokladní, jak má načítat kódy ze zboží? Nebo proč neříkají doktorovi, co jim má napsat za léky a jak je má vyšetřit?

Nemám rád, když mi někdo říká, jak bych měl svoji práci dělat. Ten člověk nebyl na mém místě, neví, jak se v hodině děti chovají, neví

co a jak vzdělávat, ale přesně ví, co já bych měl dělat. A bavíme se o všech lidech. Já se nepletu do práce účetní, protože nevím, jak spočítat výplatu, nepletu do práce kadeřnice, protože nevím, jak bych se ostříhal. Myslím si, že každý by si měl hledět své profese a neplést se „do zelí“ ostatním.

Kolik let učíte?

Nastupoval jsem v říjnu 2015, takže letošní rok je můj osmý.

Jste ve škole a ve své práci spokojený?

Ano i ne. Více bych to nerozváděl.

Jste rád, že máte vlastní třídu?

Za moji třídu jsem moc rád. Děkuji paní učitelce Skálové, jak třídu připravila na druhý stupeň. Celé čtyři roky jsem čekal, až budu třídní, a když jsem byl osloven, kterou třídu bych chtěl, rozhodnutí bylo jasné. Vyplývalo totiž z faktu, že jsem svoji třídu učil na prvním stupni angličtinu, nebo alespoň části dětí. Myslím si, že jsem si se třídou sedl, i s rodiči. Myslím si, že mám se třídou otevřený vztah, myslím si, že mi žáci mohou říct cokoliv a pokud jsou v právu, tak za nimi budu stát a budu za ně bojovat.

Na jaké škole jste studoval?

Bakalářské studium jsem dělal na Masarykově univerzitě v Brně, magisterské studium jsem studoval na Univerzitě Palackého v Olomouci a poslední studium, studium fyziky, jsem studoval na Technické univerzitě v Liberci

Co jste vystudoval?

Pokud se budeme bavit v mezích magisterského studia, vystudoval jsem obory Biologie – Geologie, přesněji Učitelství biologie pro střední školy – Učitelství geologie a životního prostředí pro střední školy, oba dva obory jsem studoval v Olomouci a minulý rok jsem ještě vystudoval obor Učitelství fyziky pro základní školy v Liberci.

Vaše nejoblíbenější činnost?

Těch činností je spousta, záleží na náladě, ročním období, atd. Nemohu zcela jasně odpovědět, co je má nejoblíbenější činnost.

Oblíbené jídlo?

Já sním všechno (smích), ale ryby ne. Mám rád segedín, kachnuhusu s knedlíkem a ze-lím, halušky – se zelím i s bryndou. O první místo se u mě dělí několik jídel – špagety car-bonara, segedín, vepřo-knedlo-zelo, kebab.

Máte nějaké zvířátko? A jak se jmenuje?

Ano. Mým věrným společníkem je čtyřnohý pes, Marley. Ráno mě s ním můžete potkat na „Bakovce“ – v létě i v zimě. Je to už člen rodiny. Přečkal se mnou dvě vysoké školy a častokrát je to on, s kým zapomenu na nepříjemnosti z pracovního dne. Jak už jsem říkal, jmenuje se Marley, ale často mu říkám Myšáku, Míšo, aj.

Chtěl byste si pořídit ještě nějaké?

Opravdu moc rád bych chtěl chovat chameleona. Je to zvíře, které mě hodně uchvátilo. Jeho „nemocné“ oči (ve smyslu jedno oko kouká do Sobotky, druhé do Vlčího Pole) jsou úžasné. Navíc možnost přizpůsobit se prostředí, zbarvit se dle nálady, to je prostě nádhera.

Jak trávíte víkendy?
Odpočinkem.

S kým trávíte víkendy?
Jen se psem. Neptá se, nevyčítá, nemá potřebu si povídat.

Jak budete trávit Vánoce a s kým?
Vánoce budu trávit v kruhu rodinném a předpokládám, že budu trávit svátky odpočinkem.

Káťa

Zasmějme se... Trapas

Co je to vlastně trapas? Noční můra všech, kterým se už nějaký trapas podařilo vyrobit. Někdy je to k smíchu, někdy se ale člověk pěkně stydí a přál by si, aby se to nikdy nestalo. Zažili jste už někdy na vlastní kůži nějaký pořádný trapas? Takový, za který jste se opravdu styděli? Možná vás malá anketka na toto téma rozveselí.

Valentýna Kellerová, 6.A: Omylem jsem praštila paní učitelku, když stála za mnou.

Ella Burešová, 4.A: Když mi o hodině někdo volal a já mám blbé vyzvánění a pak se mi všichni smáli.

Kája Barchánková, 6.A: Trapas byl, když jsem spadla z koně.

Valerie Zimovčáková, 2.A: Nateklo mi do holínek.

Tereza Lалуšová, 5.A: Spadla jsem

kvůli sestře na zem.

Viktor Kalina, 4.B: Pr*n*1 jsem si u vánoční večeře.

Emma Eichlerová, 2.A: Spadla jsem z prolejšačky a rozbila si koleno.

Vanesa Majerová, 4.B: Sestra mi skřípla prsty do dveří.

Sofík, Rozička, Dand'a

RYCHLOROZHovor

ASISTENTKA versus ASISTENTKA

Petra Pilařová

Eva Etrychová

Jak pro Vás začal nový školní rok?

Já bych řekla, že letos dobře. Minulý rok jsem měla větší obavy, jak tahle třída bude zvládat ten přesun na druhý stupeň a teď už jsem tak nějak věděla, do čeho jdeme.

Bylo těšení nebo strach?

Těšení, určitě těšení.

Jste spokojená se svojí třídou?

Mám i hodně syčáky moc ráda, občas hodně zlobí, někdy si tady připadám jak v mateřské školce a ne na druhém stupni v sedmé třídě.

Co byste změnila na vaší třídě?

Kdybych měla kouzelný proutek, tak na tři kluky mávnu a oni by se nám změnili na úplně jiné chlapce a ta třída by fungovala daleko lépe.

Jsou žáci pilní nebo spíše zapomětliví a neposlušní?

To se nedá generalizovat na všechny, ale spíš bych řekla, že se připravují do hodin, že jsou šikovní, opravdu jo. Když chtějí, tak dokážou hodně.

Co se Vám nejvíc líbí nebo líbilo na této škole?

Určitě je moc hezká, je moc hezky zmodernizovaná, ale zároveň je taková jakoby útulná. Nádherné nástěnky. Líbí se mi tady jazykové učebny, jsou perfektní. Jídelna je nádherná.

Co se Vám na škole naopak nelíbí?

Ne že by se mi to nelíbilo, ale bylo by fajn, kdyby ty učebny byly větší, samozřejmě to nejde, ale bylo by to lepší.

Jak pro Vás začal nový školní rok?

Byl to náročný začátek, protože to jsou prvňáčci, ale všechno bylo dobré, všechno dopadlo skvěle.

Bylo těšení nebo strach?

Moc jsem se na nový školní rok těšila.

Jste spokojení se svojí třídou?

Ano, jsem velmi spokojená se svojí třídou.

Co byste změnila na vaší třídě?

Já bych ji nechala tak, jak je. Je pro děti ideální.

Jsou žáci pilní nebo spíše zapomětliví a neposlušní?

Jak kteří, ale postupně se učí a začínají být všichni zodpovědní.

Co se Vám nejvíc líbí anebo líbilo na této škole?

Líbí se mi přístup k dětem.

Co se Vám na škole naopak nelíbí?

Tato škola se mi líbí taková, jaká je a já bych ji takovou nechala.

Používáte nějakou mnemotechnickou pomůcku?

Ano, používám jich spoustu.

Baví Vás práce s dětmi?

Ano, baví mě moc, proto tady jsem.

Co nebo kdo vás inspiruje k práci asistentky?

Inspiruje mě to, že můžeme nějakým způsobem dětem pomoci.

Sophia, Šneček, Stela

Používáte nějakou mnemotechnickou pomůcku?

Mám jich mraky v hlavě, oblíbila jsem si kouzelný trojúhelník ve fyzice. Učitelé to dětem poradili a používám to taky, je to fajn pomůcka.

Baví Vás práce s dětmi?

Baví, je to smysluplná práce. Nejhezčí je, když někdo přijde a poděkuje nebo se na mě usměje. To je to nejhezčí, co může být.

Co nebo kdo Vás inspiruje k práci asistentky?

Nejvíce mě inspiruje Matěj.

Den se... Zuzanou Kissovou

Pátek 21.10.2022

7:00 – budím se, protože mi na instagramu pípla zpráva

7:05 – čtu si zprávu od jedné paní, že na kurzu, který jsem si zaplatila na leden, se uvolnilo místo už zítra a jestli chci, mohu se zúčastnit

7:06 – zjišťuji, že kurz se koná v Řevnicích u Prahy

7:08 – googluji, kde jsou Řevnice a jestli mi tam jede v sobotu vlak

7:15 – 8:00 – jdu na WC, umyji si obličej, čistím si zuby a snídám cereálie s mlékem
8:00 – 8:20 – jdu do knihovny vrátit knížky a pak jdu parkem do své zlatnické dílny, cestou kupuji k svačině obložené housky pro sebe a kamarádku

8:30 – přicházím do dílny, udělám si šumivou tabletu a začínám pracovat

8:35 – 10:00 – opravuji řetízky a vyrábím stříbrný prsten

10:15 – přichází kamarádka Iveta, dávkujeme si spolu obložené housky a ona mi ukazuje, kam si musela večer do břicha

píchnout injekci na alergii

10:16 – už nejím svou housku, protože se mi udělalo trochu špatně z představy injekce

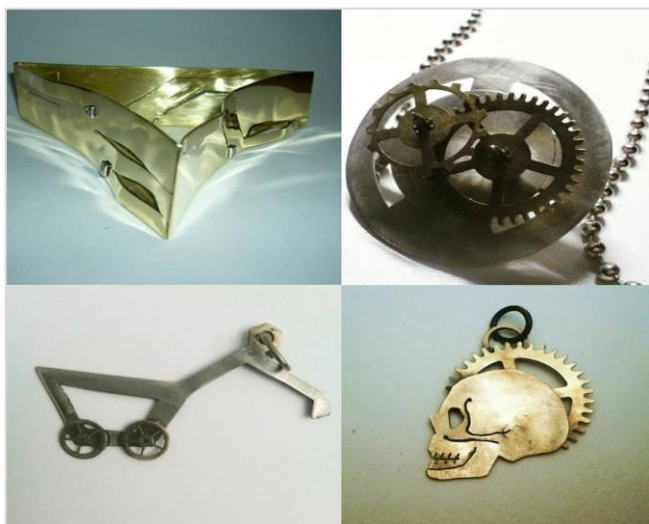
10:30 – Iveta odchází a já dál pracuji, čistím další šperky a chystám se je vyleštit

12:45 – jdu si umýt ruce a z batohu vyndávám krabičku s jídlem a obědvám

13:10 – myji krabičku od oběda a vracím se zpět k práci

14:00 – přichází paní, která si u mě chce objednat šperky a asi půl hodiny se domlouváme, jak budou prsteny vypadat

14:30 – paní odchází a já začínám kreslit různé návrhy šperků, podle jejího zadání 15:30 – podle kreseb zkouším vyrobit model jednoho prstenu a porovnávám ho s mými obrázky
16:30 – píše mi kamarád, jestli s ním chci jet večer do Liberce do kina na film Halloween končí
16:35 – odepisuji, že ano a domlouváme se, kdy a kde se sejdem
17:30 – mám hotový model stříbrného prstenu a uklízím si zlatnické nářadí do šuplíků
17:40 – zamykám, zapnu alarm a odcházím z dílny do obchodu koupit si něco k večeři
17:50 – kupuji si mozzarellu, rajčata a chleba
18:10 – přicházím domů, převléknu se, dělám si večeři a balím si batoh na druhý den, ještě jednou se dívám, v kolik mi ráno jede autobus do Prahy a potom vlak do Řevnic a pořád se mi nelíbí, že musím vstávat ve 4:30
18:30 – povečeřím a čtu si knížku Lovci Duny

20:00 – jdu se převléknout, protože za chvíli pojedeme do kina
20:30 – vyrážíme do kina
20:50 – parkujeme v Liberci a jdeme najít sál, ve kterém film promítají
21:00 – začíná film
21:00 – 23:00 – dvě hodiny se na střídačku u filmu lekám, nebo se směji tomu, jak jsem se lekla
23:15 – film končí a vracíme se do Turnova
23:50 – kamarád mě vysazuje před domem a já jdu spát

Paní učitelce jsem si ještě dovolila položit dvě doplňující otázky.

Jaký je váš nejoblíbenější den v roce?

Můj nejoblíbenější den v roce je 24. prosince brzo ráno, kdy se těším na všechno, co mou rodinu ten den čeká.

Jaký je naopak váš nejméně oblíbený den v roce?

Nejméně ráda mám konec roku, protože mě nebaví rány z petard a světlic.

Anik

Představujeme vám nové tváře pedagogického sboru

Také jste to zažili? Jdete po chodbě školy a potkáte někoho, koho ještě neznáte. Zase je tu někdo nový? Kdo to je? Abyste netápali a byli “v obraze”, chceme vám všechny letošní nové posily pedagogického sboru představit. Jsou jimi jak nové učitelky, tak i asistentky pedagoga. Položily jsme jim několik otázek, na které nám ochotně odpověděly. Jejich zajímavé odpovědi vám přinášíme.

Veronika Hrdličková, učitelka

Předtím než jsem nastoupila na zdejší školu, učila jsem na sportovním Gymnáziu Potoční v Praze. Na základní školu jsem přešla protože jsem se přestěhovala z Prahy do Domousnic a hledala jsem nové místo a ZŠ mi přišla jako dobrý nápad. Myslím si že škola je výborně materiálně vybavená, je tu přátelský kolektiv a ráda učím ve všech třídách. Učím matematiku, chemii, výchovu k občanství a přírodovědu. Ráda háčkuji, pečuji a čtu. To je můj relax. Jinak dělám spoustu dalších věcí, ale to podle nálady, počasí a času. Na základní škole jsem měla ráda chemii. Mám strach z výšek a moje oblíbená barva je modrá, také mám strašně ráda psy.

Ivana Karásková, asistentka ped.

V 7.A jsem moc spokojená, mám je ráda. I ve škole jsem moc spokojená. Myslím si, že vedení školy dbá na to, aby byl spokojený jak žák, tak učitel. Dříve jsem pracovala jako účetní. Na základní školu jsem chodila do Kněžmosta, protože pocházím z Malobratřic. Doma mám dvě děti a pejska Sunnyho. Ráda chodím s pejskem na procházku a ráda cestuji. Vždy se snažím myslet pozitivně, ráda jím. Teď takové moudro: Nic? Nic je všechno. To, co se nedá koupit ani vykouzlit. Ráda spolupracuji se všemi učiteli či učitelkami. Na základní škole jsem měla ráda češtinu a neměla jsem ráda chemii a němčinu. Mám strach z výšek. Nemám jednu oblíbenou barvu, protože to jsou všechny. A co mám ráda? Koně a psy.

Rozička a Dand'a

Kateřina Sobotková, učitelka

Jak pro Vás začal nový školní rok? Těšila jste se nebo jste se bála?

Do bousovské školy jsem se těšila. S některými kolegy jsem se znala ještě před nástupem, tím byl pro mě přestup na novou školu jednodušší. Měla jsem však přirozeně také obavy, protože jsem změnila působiště po patnácti letech.

Jste spokojená se svojí třídou?

S mými pátáky se mi dobře spolupracuje. Velký dík patří paní učitelce Kuželové, která měla třídu přede mnou a odvedla velký kus práce. Umí fungovat jako kolektiv, oblíbili si třídnické hodiny, které máme každý týden.

Co byste změnila na své třídě?

Občas zkoušíme změnit zasedací pořádek, ale ne všichni jsou z toho nadšeni.

Jsou žáci poslušní nebo naopak neposlušní?

Učím především na druhém stupni náctileté žáky. Pubertáči mají od přírody tendenci bojovat s dospělými a to je při výuce občas kámen úrazu. Někdy si připadám jako krotitel dravé zvěře.

Co se Vám na naší škole líbí nejvíce?

Do školy se těším díky pohodovým kolegům. Líbí se mi také, jak je škola zrekonstruovaná.

Co se Vám naopak na škole nelíbí?

Někteří žáci by mohli omezit užívání energie-

tických drinků. Neprospívá to jejich zdraví a především to snižuje koncentraci na výuku.

Používáte nějakou mnemotechnickou pomůcku?

Mnemotechnické pomůcky používám při skloňování zájmena JÁ a při určování římských číslic. Učím je také své žáky.

Baví Vás práce s dětmi?

Práce s dětmi mě baví. Milá jsou setkání s bývalými žáky, kteří ocení můj přístup a poděkují za předané vědomosti a znalosti.

Radka Štěpánková, asistentka ped.

Nový školní rok jsem odstartovala 19. září. Těšila jsem se a zároveň měla obavy z neznáma. Se svou třídou jsem spokojená a rozhodně bych ji neměnila. Spolupracuji s moc hodnou paní učitelkou, která mi vždy pomůže a poradí. Žáci jsou převážně slušní, ale pozlobit umí také. Ve škole mám určitě ráda vstřícný kolektiv. Co se mi ve škole nelíbí? Asi zatím nemám co vytknout. Práce s dětmi je někdy dost náročná, ale mám ji ráda. Mou inspirací jsou rozhodně mé děti. Bez nich bych tuto práci asi nedělala.

Petra Šolcová, asistentka pedagoga

Jak pro Vás začal nový školní rok? Dobře.

Těšila jste se, nebo jste se bála?

Spíš jsem se bála.

Jste spokojená se třídou, v níž působíte? Ano.

Jsou žáci poslušní nebo naopak neposlušní?

Jsou poslušní.

Co se Vám nejvíce líbí nebo líbilo na naší škole?

Co se vám naopak nelíbí?

Celkově všechno se mi líbí, mám ráda také obědy.

Nemůžu říct, že by se mi něco nelíbilo.

Baví Vás práce s dětmi?

Ano, jsem ráda, když je něco naučím a když vidím výsledek.

Eliška

Získali jsme celorepublikový bronz!

Do letošní celostátní soutěže Školní časopis roku, jejíž vyhlášení proběhlo koncem listopadu v Brně, se probojovalo celkem 187 časopisů základních a středních škol, které soutěžily v několika kategoriích. V kategorii časopisů II. stupně jsme obsadili celkově sedmé místo. Kromě celkové úrovně časopisu se hodnotí také titulka, grafika a především obsah. V poslední jmenované kategorii jsme obsadili krásné 3. místo a získali tak pomyslnou bronzovou medaili. Děkuji všem redaktorům, jejichž přičiněním jsme se dobrali tak krásného výsledku.

IM

Extra DOTAZNÍK

pro paní učitelku Pavlínu Koubovou

Kdybych mohla být kýmkoli na světě, kým bych byla? Asi bych chtěla zkusit třeba být sama sebou, ale v jiné době.

S kým bych si nejraději popovídala? Nejraději si povídám doma s rodinou, ale kdybych si mohla vybrat, tak bych si určitě chtěla zkusit nějaký rozhovor s nějakou známou osobností, ale ne českou, raději s někým ze zahraničí.

S kým bych nikdy nešla na večeři? Asi s nepřitelem nebo s někým, kdo není upřímný.

Co dělám, když se nikdo nedívá? Nic zvláštního, spíš nějaké běžné věci. Není nic, čím by se člověk nějak tajil, možná dělám nějaké věci nevědomky, ale nic, co by ostatní nemohli vidět.

Čím bych byla, kdybych nebyla učitelkou? Chtěla jsem být také dětskou lékařkou.

Proč se věnuji kantořině? Protože mě ta práce baví, chtěla jsem pracovat s dětmi v nemocnici nebo ve škole, ale vždy mě bavila práce s dětmi.

Moje nejoblíbenější činnost? Kromě práce si také ráda čtu knížky.

Já ve třech slovech? Pracovitá, spolehlivá a přátelská.

Co bych si pořídila, kdybych vyhrála v loterii? Asi bych jela na cestu kolem světa, protože ráda cestuji.

Kdybych měla stroj času, vypravila bych se do 18. nebo 19. století, protože... bych chtěla vidět, jak to tam vypadalo a líbily se mi hlavně jejich dobové kostýmy.

Moje oblíbená písnička? Ne že bych měla oblíbenou písničku, ale mám oblíbenou hudební skupinu a to je Chinaski.

Knížka? Nemám vyloženě oblíbenou knížku, ale ráda čtu romány a hlavně historické romány.

Divadelní hra? Název divadelní hry nemám, ale líbí se mi komedie.

Nejslavnější osoba v telefonním seznamu? Žádnou známou osobnost tam nemám, spíše jen příbuzné.

Co mi nahání strach? Obavy z budoucnosti.

Moje oblíbené jídlo? Mám jich samozřejmě více, ale nejraději mám svíčkovou.

Které město mám nejraději? Nejraději mám Jičín.

Věřím v lásku na první pohled? Ano.

Můj nejkrásnější zážitek? Narození dětí.

Nejkrásnější místo na Zemi je pro mě? Domov.

Sophia + Šneček + Stela

a pro paní učitelku Vladimíru Nocarovou

Kdybyste si mohla vybrat, kým byste nejraději byla?
Kdybych si jednou mohla vybrat, byla bych Arabelou.

S kým byste si nejraději povídala? S mým báječným tatškou.

S kým byste nikdy nešla na večeři? Nikdy bych nešla na večeři s někým, s kým si nemám o čem povídat.

Co dělám, když se nikdo nedívá?
Chodím na sladkosti dcerám, které jim kupuju, a pak jim je zase ujídám. Hlavně na lentilky.

Čím byste byla, kdybyste nebyla učitelkou?
Byla bych veterinářka, ale můj děda chtěl, abych držela slepici, tak jsem to se zvěrolékařstvím vzdala. 😊

Moje nejoblíbenější činnost?
Baví mě vymýšlet, tvořit, zkoušet nové věci a hrát si.

Já ve třech slovech...
Veselá, lechtivá, aktivní, důsledná, kreativní atd.

Co bych si pořídila, kdybych vyhrála v loterii?
Procestovala bych svět nebo jenom část.

Kdybych měla stroj času, vypravila bych se...
Strojem času bych se vrátila do náctiletých let. **protože...** Byla sranda, malé starosti, radování, tanec.

Moje oblíbená písnička?
Cokoli od skupiny Mig 21 „Chci Ti říct“ a další...

Knížka?
Aktuálně čtu Žena filmového kritika, jejíž autorka byla nominovaná na literární cenu Magnesia Litera.

Divadelní hra? Bezruký Frantík.

Neslavnější osoba v mém telefonním seznamu?
Samožřejmě můj manžel. 😊
Pokud to bude čist. 😊

Co mi nahání strach? Násilí.

Moje oblíbené jídlo?
Vepřová panenka s pepřovou omáčkou, hranolky a hodně tatarky.

Které město mám nejraději?
Mám více favoritů, ale Praha je Praha.

Věřím v lásku na první pohled? Věřím.

Můj nejkrásnější životní zážitek?
Narození dcer Zuzanky a Ivanky.

Nejkrásnější místo na Zemi je pro mě...
Nejkrásnějším místem na Zemi je pro mě všude, když je radost, láska, pohoda.

Anik, Nikuška

Očima teenagerů – Vizualní smog

Vizualní smog je zahlcení veřejného prostoru reklamou, která není přizpůsobená charakteru daného místa – nehodí se tam. Pojem vizualní smog jsem dříve jen zaslechla, nepřemýšlela jsem o něm. Myslím, že v Dolním Bousově a nejbližším okolí se s ním spíše nesetkáváme. V Mladé Boleslavi už ale podle mého názoru ano: hned na více místech na okraji i v centru města. Řešit vizualní smog není jednoduché, ale určitě je to částečně možné. Myslím, že by se tím měly zabývat příslušné úřady. V nedávné minulosti byly odstraňovány billboardy z okolí dálnic a velkých silnic. Nejen že jich v některých úsecích bylo mnoho u sebe, takže to bylo nehezské, ale hlavně proto, aby nestrhávaly pozornost řidičů, což bylo nebezpečné.

Kája

Tohle slovo jsem nikdy před tím neslyšela. Myslím si, že v DB není, ale třeba v ulicích Prahy ano. Podle mě se to řešit nedá. *Sára Sedláčková, 9.A*

Nikdy před tím jsem to neslyšela. Myslím si, že je všude – i v Dolním Bousově. Hlavně v Mladé Boleslavi a okolí. Určitě se to nějak dá řešit, ale osobně nevím jak. *Miša Fojtíková, 9.B*

O vizualním smogu jsem už před tím slyšel. V Dolním Bousově není. Je hlavně v Praze, ale i v Mladé Boleslavi třeba na panelácích. Myslím si, že se to řešit nedá, protože každý podnikatel si potřebuje dělat reklamy na svoji firmu nebo produkt. *Matěj Havelka, 8.A*

Předtím jsem to neslyšela. Myslím si, že je v Dolním Bousově, třeba v ulici Na Hrázi. Hlavně je ale v Mladé Boleslavi. Myslím, že je možné to řešit třeba přes nějaké úřady. *Verča Plešingerová, 8.A*

Dosud jsem to neslyšel. Myslím si, že je v DB. Řekl bych, že je hlavně ve velkoměstech, třeba v Tokiu. Asi se to dá řešit, třeba přes úřady nebo radnici. *Jan Vozka, 8.A*

Před tím jsem to nikde neslyšel. V Dolním Bousově není, ale je třeba na dálnicích nebo v Mladé Boleslavi. Dá se to řešit odstraněním těch plakátů. *Petr Beck, 8.A*

Doted' jsem to neslyšel. V Dolním Bousově není, ale v Mladé Boleslavi jo, i v jiných velkých městech. Může se to řešit přes úřady. *David Zoufalý, 9.B*

Předtím jsem to už někde slyšel. V Dolním Bousově není. Vizualní smog je hlavně ve velkoměstech, třeba v New Yorku nebo v Los Angeles. V Mladé Boleslavi je částečně taky. Dalo by se to řešit tak, aby byly reklamy jen na internetu a ne na billboardech ve městě. *Max Jindra, 8.A*

Před tím jsem to nikdy neslyšel. Vizualní smog v Dolním Bousově není, v Mladé Boleslavi už jo. Řešit se to nedá. *Josef Gabaš, 9.A*

Dosud jsem to nezaslechl. V Dolním Bousově není. Víím, že je třeba u dálnic. Podle mě se to řešit nedá. *Štěpán Novák, 8.A*

Už jsem to slyšela před tím. Je hlavně ve velkých městech jako je Praha nebo Brno. V Dolním Bousově není. Dalo a mělo by se to řešit buď kompletním odstraněním nebo alespoň omezením. Vypadá to opravdu nevkusně, hlavně když jsou třeba v Mladé Boleslavi staré billboardy několik let. *Marcela Rýdlová, 9.B*

Nepatří do školy. Nenajedený žák.

CO SNÍDÁŠ?

Jak kdy, občas jogurt, občas třeba pudink.

VÍŠ, PROČ JE DŮLEŽITÉ SNÍDAT? A JE TO VLASTNĚ DŮLEŽITÉ?

Ano, je důležité snídat. Dává nám to ráno energii.

CO SVAČÍŠ?

Pečivo, např. dneska housku se šunkou a zeleninou.

PROČ JE DŮLEŽITÉ SVAČIT?

Protože nám dává energii na učení.

(Elena Ryšlavá, 4.A)

CO SNÍDÁŠ?

Každý den něco jiného, třeba housku se šunkou.

VÍŠ, PROČ JE DŮLEŽITÉ SNÍDAT?

Abychom neměli hlad. Dává nám to živiny na celé dopoledne.

CO SVAČÍŠ?

Třeba chleba se šunkou.

VÍŠ PROČ JE DŮLEŽITÉ SVAČIT?

To nevím.

(Nela Jirků, 2.A)

JE SNÍDANĚ DŮLEŽITÁ? Ano.

CO MÍVÁŠ K SNÍDANI? Nic.

CO MÁŠ K SVAČINĚ? Rohlík.

JE DŮLEŽITÉ SVAČIT?

Asi ano. Svačina nám dává energii.

(Petr Beck, 8.A)

CO SNÍDÁŠ?

Jak kdy, občas pudink, občas muffin.

PROČ SI MYSLÍŠ, ŽE JE DŮLEŽITÉ SNÍDAT?

Abychom měli sílu.

CO SVAČÍŠ?

Obloženou housku nebo chleba, zeleninu a ovoce a občas i nějakou sladkůstku.

PROČ SI MYSLÍŠ, ŽE JE DŮLEŽITÉ SVAČIT?

Abychom měli sílu na učení.

(Vilém Ryšlavý, 1.A)

CO SNÍDÁŠ?

Muffiny.

VÍŠ, PROČ JE DŮLEŽITÉ SNÍDAT?

Abych měl sílu.

CO SVAČÍŠ?

Jogurt.

PROČ JE DŮLEŽITÉ SVAČIT?

Aby mi šlo lépe učení.

(Michael Kratochvíl, 1.A)

Snídat a svačit, nebo nám jako první jídlo dne stačí oběd?

Převažuje názor, že snídaně je nejdůležitější jídlo dne a že má zásadní dopad na lidské zdraví, jelikož umožňuje nastartování lidského organismu a dodání energie pro jeho celodenní fungování. Ideální je jíst často a po menších dávkách, tedy 5-6 krát denně. Tělo potřebuje živiny a energii, které bychom mu měli dodávat v potřebném množství. Taková snídaně může obsahovat až 25 % celkového energetického denního příjmu, takže si můžete bez obav dopřát něco odváznějšího. V průběhu celého dne budete mít dostatek času na to, abyste všechny kalorie postupně přeměnili na energii. Dopolední svačina neznamená, že si otevřete balíček sušenek. Svačina je důležitá nejen pro metabolismus, ale krátká pauza od práce osvěží i mozek. Ať už jste kdekoli, tak si na chvíli sedněte a užijte si svou dopolední svačinu. Nevědomky tím snížíte hladinu stresu a posílíte i soustředěnost – dá se říci, že celkově zlepšíte své dopolední výkony.

Sophia, Šneček, Stela

SNÍDÁŠ?

Ano.

PROČ SI MYSLÍŠ, ŽE JE DŮLEŽITÉ SNÍDAT?

Protože když nebudeme snídat, můžeme i omdlít.

CO SNÍDÁŠ?

Většinou cereálie.

JE DŮLEŽITÉ SNÍDAT?

Ano, abychom měli sílu.

CO SVAČÍŠ?

Rohlík se salámem.

JE DŮLEŽITÉ SVAČIT?

Ano, protože nám to dává živiny na celý den.

(Natálie Jenčková, 4.B)

Sedm pádů s...

*...paní učitelkou
Miroslavou Němečkovou*

1. pád – **Co** vás na matematice zaujalo natolik, že jste se rozhodla ji učit?

Matematika mě bavila už jako žákyni na základní škole. Mám ráda tu propojenost a logické souvislosti, je to pro mě zábava. Ale původně jsem chtěla být lékařkou.

2. pád – **Bez čeho** byste tuto profesi nemohla provádět?

Myslím, že by žádnému učiteli neměla chybět trpělivost a nadhled.

3. pád – **Čemu** věnujete svůj volný čas?

Ráda chodím do bazénu, jezdím na kole a podnikám výlety s dětmi. Oblíbené mám také cestování do zahraničí.

4. pád – **Koho** považujete za svůj vzor?

Za svůj vzor jsem vždycky považovala svoji maminku.

5. pád – Jak vás **oslovují** známí?

Mirečka, Míra, Míry...

6. pád – Po **čem** toužíte?

Toužím po šťastném životě.

7. pád – S **kým** byste odjela na dovolenou, kdybyste dostala dvě letenky na Havaj?

Rozhodně na dámskou jízdu se svojí ségrou Verčou.

Mates

Devět zlatých pravidel

*paní učitelky
Anny Indrákové*

Co si můžeme představit pod termínem zlatá pravidla? Jedná se o životní pravidla, podle nichž se chceme žít a jimiž se chceme řídit. Většinou je převezme od svých rodičů. Ti nás vychovávají a vštepují nám své hodnoty a po-znatky získané na základě vlastních zkušeností. Pojdme se zeptat paní učitelky Mgr. Anny Indrákové, jakými životními pravidly se řídí.

Ád'a

Pokud se nejprve podívám na zadání z úhlu životních rad, musím si vzpomenout na jednu píseň z animovaného filmu Rudolf, sob s červeným nosem. Její refrén se mi vybaví vždycky, když mi není nejlépe. Polární liška zpívá:

*„Nikdy není tak špatně, aby nebylo hůř.
Nic není tak horké jako spálený buřt.
Když dva kroky couvneš, musíš opět jít vpřed.
To si piš, že už je takový svět.“*

V takovém malém kousku a hned tři moudra, která jsem si do života vzala.

- 1) Nikdy se nevzdávat, vždycky je za co bojovat a když jsi na dně, nemůžeš nikam jinak než nahoru.
- 2) I když něco vypadá jako bezvýchodná situace, možná to chce jen čas nebo někoho, kdo to světlo na konci tunelu uvidí.
- 3) Každý musíme jít dopředu, někdy je to to jediné, co můžeme a co nám pomůže.

Všechna má ostatní životní pravidla již nejsou tak hluboká, i tak jsou pro mě důležitá:

- 4) Snažit se trávit čas s nejbližšími a přáteli. Nikdy nevíte, kdy to může být naposled.
- 5) Nestresovat se. Být nervózní ničemu nepomůže.
- 6) Nemá smysl zaobírat se minulostí. Co se stalo, stalo se a nikdo to už nikdy nezmění.
- 7) Číst knihy. Ten pocit, když se člověk ztratí ve vlastní fantazii, je jeden z nejkrásnějších, které znám.
- 8) Dát si ranní kávu. Musím říci, že bych litovala své žáky, kdybych ranní kávu nestihla.
- 9) Být venku na podzim s jedním z našich zvířat a uvědomit si přítomnost okamžiku. Jen můj způsob, jak si můžu „dobíjet baterky.“

Kdybyste mohli...

Co byste vymazali z loňského školního roku?

<i>Jméno a příjmení</i>	<i>třída</i>	<i>Co byste vymazali z minulého školního roku?</i>
<i>Emma Mertensová</i>	<i>2.B</i>	<i>Kamaráda.</i>
<i>Jan Horčíčka</i>	<i>2.B</i>	<i>Kamaráda.</i>
<i>David Anděl</i>	<i>2.B</i>	<i>Svět.</i>
<i>Samuel Hejn</i>	<i>2.B</i>	<i>Králika, protože mě kousnul.</i>
<i>Ondřej Pastorek</i>	<i>2.B</i>	<i>Kamaráda.</i>
<i>Alžběta Nechvátalová</i>	<i>3.B</i>	<i>Vosy.</i>
<i>Viktor Kalina</i>	<i>3.B</i>	<i>Školu.</i>
<i>Anežka Lungová</i>	<i>3.B</i>	<i>Covid.</i>
<i>Eliška Šimková</i>	<i>3.B</i>	<i>Lidl.</i>
<i>Lucie Daňková</i>	<i>3.B</i>	<i>To, jak jsem zamknula Kubu Beneše do skřínky.</i>
<i>Nikola Havlíková</i>	<i>4.B</i>	<i>Jak byla na mě spolužačka zlá.</i>
<i>Ondřej Dlask</i>	<i>8.B</i>	<i>Babiše a zdražování všeho.</i>
<i>Maxim Lopusánský</i>	<i>8.B</i>	<i>Zdražování.</i>
<i>Barbora Šourková</i>	<i>8.B</i>	<i>Válku.</i>
<i>Sára Sedláčková</i>	<i>9.A</i>	<i>Covid.</i>
<i>Anonym</i>	<i>----</i>	<i>Deprese, válku, zbytečné hádky a zlé vzpomínky.</i>

Já bych rozhodně vymazala různé vzpomínky a hlavně chemii.

Eliška

Co nás zajímá? Naše město.

Co se nám v Dolním Bousově líbí nebo nelíbí?

Dolní Bousov určitě každý vnímá jinak. Někdo ocení přírodu v jeho okolí, někomu se nemusí líbit, že za nákupy musí dojíždět do větších měst. Mně se například nelíbí autobusová zastávka na náměstí. Naopak se mi líbí škola, protože jsou zde hodní a dobří učitelé. Žáci spolu dobře vycházejí, a protože jsou z blízkého okolí, znají se a mají k sobě blíž.

Anketa

- Líbí se mi, že je tady cukrárna. *Natálie Richterová, 1.A*
- Nelíbí se mi Vietnamci. Tedy jejich obchody. *Bára Tomsová, 2.A*
- Líbí se mi cukrárna. *Sam Hejn, 2.B*
- Líbí se mi škola. *Eliška Šunková, 3.B*
- Líbí se mi příroda. *Alžběta Nechvátalová, 3.B*
- Líbí se mi školka vedle školy. *Martin Adam, 3.B*
- Líbí se mi duhová školka. *Jakub Beneš, 3.B*
- Líbí se mi park na náměstí. *Nela Havelková, 4.A*
- Líbí se mi, že knihovna je vedle kostela. *Viktorie Jindrová, 4.A*
- Líbí se mi, že tady vznikl nehtový salón. *Tereza Lahuhová, 5.A*

- Nelíbí se mi hodiny. *Karolína Barchánková, 6.A*
- Líbí se mi, že je tady pizzerie. *Martin Piroutek, 6.B*
- Líbí se mi, že je tady knihovna a Holiday Café. *Josef Kodrik, 6.B*
- Líbí se mi, že zde vznikl hasičský kroužek. *Anna Jinochová, 6.B*
- Líbí se mi koupaliště. *Kristýna Nováková, 7.B*
- Líbí se mi naučné stezky, jsem rád, že tu je pizzerie. *Matěj Havelka, 8.A*
- Nelíbí se mi, že máme hliněný skate park. *Ema Miriam Bartková, 6.A*
- Nelíbí se mi umělá tráva. (Umělka.) *Sofie Janů, 6.A*
- Nelíbí se mi silnice. *Tomáš Bajer, 6.A*
- Líbí se mi, že tady vznikl park. *Klára Bizoňová, 7.A*

Áďa

Čím jste chtěli být jako malí?

Slovníček cizích slovíček

Astronaut

Kosmonaut nebo **astronaut** či **tchajkonaut** je člověk, který uskutečnil kosmický let nebo absolvoval přípravu na let. Za kosmický let se považuje let zahrnující nejméně jeden oběh kolem Země nebo let kosmickým prostorem trvající nejméně 90 minut. Podle sportovních pravidel lze za cestu do vesmíru považovat let do výšky vyšší než 100 km.

Termín **kosmonaut** se začal používat v Sovětském svazu jako složení řeckých slov *κοσμος* (kosmos, vesmír) a *ναυτης* (nautes, námořník), ve stejném významu začali současně v USA používat slovo **astronaut** z řeckého *αστρον* (astron, hvězda) a *ναυτης* (nautes, námořník). Slovo kosmonaut se používá pro lidi, kteří letěli sovětskými či ruskými kosmickými loděmi, kdežto osoby využívající amerických kosmických prostředků se označují slovem astronaut.

Anketa

- Chtěla jsem být kadeřnice. *Ela Rafaelová, 6.A*
- Myslím si, že jsem chtěl být ševcem. *Fanda Vlček, 6.A*
- Chtěla jsem být veterinářkou. *Sofie Janů, 6.A*
- Chtěla jsem být doktorka. *Dominika Majerová, 6.A*
- Už jsem věděl odmalička, že chci být tankista. *6.A*
- Stále chci být kamionákem. *Michal Kanalaš, 5.B*
- Chci být herečkou. *Emma Matějčková, 5.B*
- Chtěla jsem být architektkou. *Anežka Šťavíková, 5.B*
- Chtěla jsem být módní návrhářkou. *Veronika Michnová, 5.B*
- Stále chci být policistkou. *Rozálie Jandová, 5.B*
- Chci být porodní asistentkou. *Monika Jakubcová, 5.B*
- Chtěla jsem být astronautkou. *Viktorka Demianiut, 5.B*
- Víím, že jsem chtěla být kosmetičkou. *Eliška Sýkorová, 6.B*
- Nevím jistě, ale asi stavbař. *Vít Noha, 6.B*
- Já jsem chtěla být učitelkou. *Sofie Janů, 6.B*
- Jsem chtěl být policistou. *Ondra Kůna, 6.B*

Káťa

????? Otazníky ?????

Víte, co jsou “Dušičky”?

Je to doba, kdy si vzpomeneme na všechny, kteří mezi námi už nejsou. Zdobíme hroby květinami či věnci a na důkaz naší vzpomínky zapalujeme svíčky. Den zesnulých připadá na 2. listopadu.

Našich spolužáků jsme se zeptaly:

Viš, co jsou tzv. „Dušičky“?
Kdy se slaví?
Máš na období „Dušiček“ něco ráda?
Chodíš s někým na hřbitov?

Kateřina Sýkorová. 9.B

- Ano, je to svátek kdy se slaví ti, kteří už jsou zesnulí.
- 2. listopadu.
- Ne.
- Ano, chodím s mamkou zapalovat svíčky.

Sofie Janů. 6.A

- Něco s mrtvými a bohem.
- 2. listopadu
- Že se chodí na hřbitov a tam to hezky svítí.
- Ano, s mamkou.

Kristýna Marušková. 7.A

- Ano, svátek.
- Asi 31. října
- Možná dlabání dýní.
- Ne.

František Vlk. 6.A

- Svátek mrtvých.
- Nevím
- Ani moc ne.
- Ano, s babičkou.

Ema Hrušovská, 5.B

- Zemřelí.
- 2. listopadu.
- Že se chodí na hřbitov.
- Ano, s rodiči.

Anik, Nikuška

Adina Šťastná, 5.B

- Svátek zemřelých.
- 31. října.
- Že je to všude strašidelný.
- Ano, s mamkou.

Matěj Soběslav, 5.B

- Svátek.
- Nevím.
- Ne.
- Ano, s babičkou.

Kateřina Šolcová, 6.B

- To je nějaký svátek na halloween.
- 1. listopadu.
- Ne.
- Ano, s rodinou.

Šimon Pilař, 6.B

- Duchové.
- Nevím, na halloween.
- Ne.
- Ano, s mamkou.

Josef Kodrik, 6.B

- Svátek zesnulých.
- Nevím.
- Ne, Je to depresivní.
- Ano, s rodiči.

Laura Soukupová, 5.B

- Takové svátky.
- Nevím.
- Ne.
- Ano, s rodiči.

Z pohledu malých dětí:

Jiří Žáček (*1945 v Chomutově)
český spisovatel, překladatel, básník

Koncert v pekle Jiří Žáček

Kočky?
To je něco pro čerty.
Čerti rádi chodí
na kočičí koncerty.

Trio čertů tahá
kočky za ocasy –
to je křiku, že by lidem
hrůzou vstaly vlasy –

Ale čerti, ti se baví,
každý tleská:
– u všech čertů, tahle hudba,
ta je ale hezká!

3.A

Je to o čertech, kteří šli na kočičí koncert. Písnička se jim moc líbila. (*Adéla Černohorská*)

Připomíná mi to sál v pekle. Byli tam čerti, ohně, ocasy, podzemí. (*Jakub Kryštofek*)

Stalo se tam, že kočky měly koncert a čerti tančili. (*Králová Eliška*)

Je to o čertech a kočkách. Čerti rádi poslouchali kočičí koncerty. (*Justýna Kellerová*)

Je to o čertech, kteří chodí na kočičí koncerty. (*Magdalena Bulířová*)

Čerti nemají hudební sluch. Rádi tahají kočky za ocasy. (*Antonín Skorpa*)

4.A

Nelíbí se mi, jak čerti tahají kočky za ocasy. Přijde mi to jako týrání koček. ☹️ (*Nela Havelková*)

Je to o čertech a kočkách. Pro čerty je to sranda, ale pro kočky ne. (*Lukáš Dušek*)

Mně se to líbilo, pro čerty je řev krásný zpěv. (*Viktorie Jindrová*)

Jaký názor mají na básničku děti ze třetích a čtvrtých tříd? Líbí se jim? Dokáží pochopit její smysl?

Když kočky mňoukají, pro čerty je to krásná písnička. (*Selin Achundová*)

4.B

Přijde mi, že čerti jsou na kočky zlí. (*Niki Havlíková*)

Je to o čertech, kteří se mění na kočky a potom straší lidi. (*Emma Holubičková*)

Je to o čertech, kočkách. (*Antonín Kratochvíl*)

Je to o tom, že čerti mají rádi křik. Kočky a čerti jsou si podobní. (*Naty Jenčková*)

3.B

Básnička byla o čertovi a kočce. Čert tahal kočku za ocas. (*Eliška Šimková*)

Bylo to o kočičím koncertě. Vyvolalo to ve mně úsměv. 😊 (*Denisa Vančová*)

JoPa

Ex libris - Ex libris - Ex libris

TY SI TO MOC BEREŠ
POŘÁD SI JEN STĚŽUJEŠ
TO PŘEJDE
NAPU SE VODY
**NESMÍŠ
VŠECHNO VIDĚT
TAK ČERNĚ**
(a jiné hloupé řeči)

SESTAVILA
Scarlett Curtisová

JSOU NA SVĚTĚ

TAK UŽ SE VZCHOP

COO
BOO

Sestavila:
Scarlett Curtisová

Žánr: soubor esejí
Vydáno: 2022, COOBOO
Počet stran: 448

Nesmíš všechno vidět tak černě (a jiné hloupé řeči)

„Než začneš pochybovat o něčí podstatě, o jeho nitru, uvědom si, že i když tě zraní, sám je ten, koho to nejvíc bolí.”

„Má mysl převzala moc, ale můj život jde dál, zdravím tě, světe, podej mi ruku, ať nejsem tu sám.”

Kniha se skládá z několika skutečných příběhů spisovatelčiných kamarádů a známých osobností. Scarlett jim položila otázku: “Co pro vás znamená duševní zdraví?” Oni jí odpovídali a ona z jejich příběhů a názorů sestavila knížku. Některé příběhy jsou o ztrátě někoho blízkého, jiné zas o obavách z dalšího dne života. Knížka je velice zajímavá a doporučuji ji k přečtení všem, které zajímá duševní zdraví a všechno okolo toho.

Eliška

Beseda s psychologem

Dnes k nám přišel psycholog, se kterým jsme hráli zem je láva. Museli jsme se dostat na druhou stranu. Když jsme šli třetí kolo, tak začal psycholog dělat, že je žralok a žral podložky, na kterých jsme nestáli. Pak jsme dělali takové pózy (krále, rytíře na koni nebo normálního rytíře). Nejdřív jsme si udělali tým po dvou a pak jsme začali. Museli jsme to udělat co nejrychleji. Nakonec zbyly jen dva týmy, v jednom byly dvě holky a v druhém dva kluci; nakonec vyhrály holky. A nejlepší na tom bylo to, že jsme pak neměli jakoukoli další vyučovací hodinu.
Dan, Tom, Dan

Super hodina

Co na to spolužáci?

Matěj Repš: Super, aspoň jsme neměli vyučování.

Dan Jakubec: Lepší než vyučování. A taky to bylo dobré, protože jsme tam v podstatě hráli hry.

Tom Kostka: Ještě že tak, my jsme měli mít test a takhle jsme ho nemuseli psát.

Dan Špáta: Dobrý, že jsme neměli vyučování, ale škoda testu, protože jsem se na něj učil.

Marek Mikulecký: Byla tam aspoň sranda a navíc jsme neměli vyučovací hodiny, takže super.

Marek Veselý: Doufám, že příště až k nám přijde, tak budeme taky hrát.

Kristýna Nováková: Dobrý, ale některé hry mě moc nebavily.

Dan

Hodina v přírodě

Žáci 4.A se na podzim vydali s paní učitelkou Nocarovou na výtvarnou výchovu ven. Cílem hodiny bylo vytvoření podzimní kompozice z přírodnin. Obrázky vznikaly před pečovatelským domem, a tak udělaly radost nejen paní učitelce a dětem, ale i všem kolemjdoucím.

IM

Super výtvarka

Co na naší škole nejvíc obdivuješ?

- Gauče na chodbách. *Adam H.*
- Učitele. *Dominika M.*
- Kytky. *Johana K.*
- Obědy. *Karolína B.*
- Gauče na chodbách. *Sofie J.*
- Přestávky. *Tereza z 1.B*
- Kamarády. *Maruška z 1.B, Lea*
- Učení. *Karolína z 1.B*
- Přestávky. *Natálie*
- Tělocvik. *Ema K.*

Tereza a Viktorie

Přísloví, přísloví, copak nám napoví...

I kdybys z moře nabíral, nenabereš do džbánu víc, než se do něj vejde.

V životě se setkáváme s omezeními, která nás nějakým způsobem limitují či omezují. Každý si vezme jen to, co unese.

- Nabereš do džbánu jen co se do něj vejde. (Antonín Kratochvíl, 4.B)
- Nikdo nemůže mít něčeho nekonečno. (Jaromír Szymerowski, 5.B)
- Neunesíš tolik, aby byl džbán plný, nevezmeš to celé. (Monika Jakubcová, 5.B)
- Vezmu si jen tolik, kolik unesu. (Kateřina Procházková, 7.B)
- Když chceš něco někomu dát, tak musíš mít přesný počet. (Sofie Janů, 6.A)

Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.

Činy mají své následky. Co člověk dělá, to stejné se mu vrátí, většinou je to myšleno na špatné věci.

- Když budeme na paní učitelku zlí, tak ona na nás taky. (Nikolas Macek, 2.A)
- Když uděláme něco špatného tak se nám to vrátí. (Kristýna Holubičková, 2.A)
- Když něco uděláme, tak se nám to vrátí. (Honza Horčíčka, 2.B)
- Jak se chováme ke druhému, tak se on bude chovat k nám. (Antonín Kratochvíl, 4.B)
- Někdo někomu něco udělá a on mu to vrátí. (Elena Ryšlová, 4.A)
- Asi že tam je ozvěna. (Monika Jakubcová, 5.B)
- Když někomu něco uděláš, tak se ti to vrátí. (Sofie Janů, 6.A)

Co říkají česká přísloví malým dětem? Rozumí jim, nebo jsou pro ně španělskou vesnicí?

Malé ryby – také ryby.

Lepší něco než nic.

- Alespoň něco, i když málo. (Antonín Kratochvíl, 4.B)
- Všichni si jsou rovni. (Jaromír Szymerowski, 5.B)
- Je lepší mít málo než nic. (Kateřina Procházková, 7.B)
- I když je někdo trochu jiný, tak je ale stále člověk. (Sofie Janů, 6.A)
- I když chytíš malou rybu, tak je to stále ryba. (Sofie Jirků, 6.B)

Anik a Nikuška

Máš oblíbenou literární dvojici?

	Třída	Jaká je tvoje nejoblíbenější literární dvojice?	Proč?
Lea Patková	1.B	Máša a Medvěd	Je to zábavný.
Amalie Bartová	1.B	Elsa a Anna	Jsou srandovní.
Marie Králová	1.B	Sofie I. a Clover	Je to hezké.
Eliška Šimková	3.B	Bob a Bobek	Jsou vtipní.
Alžběta Nechvátalová	3.B	Máša a Medvěd	Protože Máša dělá blbosti.
Lucie Daňková	3.B	Pat a Mat	Protože dělají blbosti.
Agáta Švancaránová	3.B	Máša a Medvěd	Jsou srandovní.
Vašek Anděl	4.A	Štaflík a Špagetka	Protože mám rád psy.
Elena Ryšlavá	4.A	Mach a Šebestová	Různě cestují.
Ella Burešová	4.A	Pat a Mat	Jsou srandovní.
Nela Havelková	4.A	SpongeBob a Patrick	Jsou srandovní.
Jola Šibová	4.A	Krteček a Myš	Protože mě to bavilo.
Sára Sedláčková	9.A	Naruto a Sasuke	Protože se usmíří a je to hezké.

Eliška

Návštěva čtenářského klubu

V knihovně se vždycky sejdeme a hrajeme různé hry, povídáme si, představíme si knížky a čteme si. Klub vede paní knihovnice. Každý rok jezdíme také na veletrh knihy v Praze. Jednou za čas taky přijede známý spisovatel nebo ilustrátor. Scházíme se i o letních prázdninách. Jednou do roka v knihovně i spíme, minulý rok jsme měli nocování na téma únikovka. Kroužek probíhá tak, že nám dá paní knihovnice nějaký úkol nebo nějaké otázky (třeba kostky cube-story) a na to odpovídáme a pak si představíme knížku a čteme si. Poté třeba hrajeme nějaké hry nebo plníme různé další úkoly. Mám to tam moc ráda, je tam legrace.

Eliška

A zase po roce máme tu Vánoce!

Co pro tebe znamená domov? S čím máš toto slovo spojené?

Místo, kde můžu být vždycky. Domov mám spojený s rodiči a sourozenci. Každý tu má svoje místočko, kam si může zalézt. Když přijdeme domů, každý je rád, že je doma a může odpočívat. Doma je vždycky teplo a ve vzduchu je znát krásná atmosféra klidu a pohody. Když přijdeme domů, vítá nás náš pes a je ohromně rád, že jsme doma a můžeme si s ním hrát.

- ❖ Janů Sofie, 6.A: Mamka, psi, rodina – střecha nad hlavou.
- ❖ Rafaelová Eleanor, 6.A: Klid – Válení se v posteli.
- ❖ Krouská Anna, 7.B: Rodina – pocit bezpečí.
- ❖ Šťavíková Anežka, 7.A: Místo, kam se můžu vrátet – pocit bezpečí.
- ❖ Lalahová Tereza, 5.A: Střecha nad hlavou – rodina.
- ❖ Holubičková Kristýna, 2.A: Útulné prostředí – mám to spojené s kocourkem.
- ❖ Macek Nicolas, 2.A: To nejlepší co mám – s kočkou a morčetem.
- ❖ Ryšlová Elena, 4.A: Láska – Rodina.
- ❖ Beneš Jakub 3.B: Máme rodinu, taky bráchy, máme dům, psy – nejsme sami.
- ❖ Šimková Eliška, 3.B: Rodina – jsem tam ráda.
- ❖ Kosinová Ema, 2.B: Rodina – králíček a moje morče.
- ❖ Hejn Samuel, 2.B: Rodina – rodiče, sourozenci, pes.
- ❖ Sirotná Pavlína, 1.A: Vlčí Pole – Rodina a sestry.
- ❖ Juršák Filip, 1.A: Rohatsko – s kamarády.

- ❖ Dubská Eliška, 6.B: Místo, kde strávím nejvíc svého času – s rodinou a zvířaty.
- ❖ Ryšlavá Stela, 6.B: Místo, kde si můžu odpočinout – s rodinou.
- ❖ Švandová Karolína, 9.B: Lidi, se kterými se cítím dobře – s domem a zahradou.
- ❖ Jinochová Anna, 6.B: Rodina – s rodiči.
- ❖ Bartko Vít, 9.A: League of legends – se srdcem.
- ❖ Zemanová Magdaléna, 9.A: Místo, kde se cítím dobře – rodina, bezpečí, domácí mazlíčci.

Ema Miriam

*Vánoční kvíz*Vánoční kvíz*

ZÁBAVNÝ TEST NA TÉMA ADVENT A VÁNOCE

1.) VÍŠ, CO JE TO ADVENT?

- a) nehořlavá deska.....M
- b) značka piva.....T
- c) očekávání narození Ježíše Krista.....D

2.) ÚKRYT SVATÉHO MARTINA PROZRADILY:

- a) vlaštovky.....A
- b) husy.....U
- c) děti.....E

3.) KDO A KDY POSTAVIL PRVNÍ BETLÉM?

- a) loni o Vánocích pan učitel.....S
- b) moji rodiče.....L
- c) František z Assisi v roce 1223.....M

4.) TRADIČNÍM VÁNOČNÍM JÍDLEM JE U NÁS:

- a) ryba s bramborovým salátem.....S
- b) svíčková na smetaně.....H
- c) knedlo vepřo zelo.....P

5.) K VÁNOCŮM PATŘÍ:

- a) koledy, cukroví, stromček.....P
- b) dovolená v tropech.....V
- c) výprava za sysly na Radouč.....L

6.) Z ČEHO SI CHUDÍ LIDÉ DŘÍVE VYRÁBĚLI FIGURKY K BETLÉMŮM?

- a) ze zlata.....Z
- b) z uhlí.....U
- c) z chleba, papíru, vosku.....I

7.) O ŠTĚDRÉM DNI SE TRADIČNĚ LIJE:

- a) olovo nebo vosk.....R
- b) zinek nebo měď.....B
- c) kobalt nebo nikl.....D

8.) ZVYKEM SVOBODNÝCH DÍVEK JE HÁZET:

- a) domácí obuví.....O
- b) pomerančovými slupkami.....M
- c) sněhovými koulemi.....K

9.) VÁNOČCE SE JINAK ŘÍKÁ:

- a) buchta.....N
- b) štědrovka.....S
- c) mazanec.....C

10.) KDY ZAČÍNÁ ZIMA?

- a) 21. listopadu.....J
- b) 21. prosince.....P
- c) 21. ledna.....F

11.) SYMBOLEM ANGLICKÝCH Vánoc JE DROBNÝ PTÁČEK, KTERÝ ZŮSTÁVÁ I PŘES ZIMU. KTERÝ?

- a) červenka.....E
- b) labuť.....U
- c) volavka.....O

12.) V ČESKU DĚTEM NADĚLUJE O
VÁNOCÍCH DÁRKY:

- a) děd Mrazík.....M
b) Santa Klaus.....K
c) Ježíšek.....R

13.) JAKÉ JSOU TRADIČNÍ BARVY
VÁNOC?

- a) růžová a modrá.....D
b) černá a bílá.....R
c) zelená a červená.....O

Ema Miriam

Tajenkou je třináctipísmenný latinský citát od
Cicera:
Dum spiro spero = Dokud dýchám, doufám.
Správně odpovídi: 7.) a
1.) a
2.) b
3.) c
4.) a
5.) a
6.) c
13.) c
12.) c
11.) a
10.) b
9.) b
8.) a
7.) a

Nejhorší vánoční dárek

Vánoce se slaví 24. prosince. Je to den plný radosti a dárků. Na Vánoce se sejde celá rodina u štědrovečerní večeře. Rodina by měla být vždy spolu. Nejlepší je to napětí, když čekáš, co dostaneš. Už od rána vyhlížíme na Štědrý den Ježíška. A pak to přijde! Zazvoní zvoneček a ty jdeš ke stromečku! To je nádhera! A ty krásné dárky! A už se vám někdy stalo, že jste dostali něco, co se vám vůbec, ale vůbec nelíbilo? Dali jste na sobě znát zklamání, nebo jste dobrými herci? A co takovým nechtěným vánočním dárkem může všechno být? Ježíšek se může inspirovat, aby věděl, co nemá nikdy kupovat.

Sofík, Rozička, Dand'a

Anketka:

Nejhorší dárek je župan.
(Ondřej Pastorek, 2.B)

Nejhorší dárek je králík,
protože kousá.
(David Anděl, 2.A)

Nejhorší dárek je oblečení,
protože jsem si přála něco
jiného.
(Nela Oudrnická, 4.B)

Nejhorší dárek jsou
Dedoles ponožky.
(Pavel Bureš, 5.A)

Oblečení, ponožky.
(Emma Vaničková, 4.B)

Pyžamo.
(Alžběta Nechvátalová, 3.B)

Školák letos slaví 15 let

Vlastně je to letos na podzim už šestnáct let, nepočítáme-li jakési zkušební nulté číslo, kdy začal náš časopis vycházet. A protože je to opravdu úctyhodné číslo, rozhodli jsme se trochu si zavzpomínat na dobu, kdy se jednotliví redaktori teprve učili pracovat s počítačem, skenovat či kopírovat. První roky byly dobou učení se všemu novému, tápání, hledání a snad i nalézání. Ale přesto jsme otiskovali články a rozhovory, mnohdy velmi zajímavé, nabízeli jsme čtenářům různé slohové a literární práce, které měly nespornou kvalitu obsahovou, ovšem grafická forma byla tehdy opravdu tragická. A tak vám, našim věrným čtenářům, budeme letos přinášet takový malý vzpomínkový cyklus z dob minulých. Přejeme vám hezké čtení a příjemnou zábavu.

IM

Rozhovor s paní inspektorkou

Jak jste si všichni jistě všimli, ve dnech 18. - 20. října navštívili naši školu školní inspektoři. A my jsme udělali rozhovor s paní inspektorkou Zemánkovou.

Paní inspektorko, jak jste se dostala k této funkci?

Jsem původně učitelka, rázem na to ředitelka. Lákalo mě prozkoumat další obor školství, a tak jsem zkusila konkurz.

V jakém stavu je dle vás naše škola?

Museli bychom definovat určité oblasti. To je ovšem na delší dobu a tím pádem si musíte počkat na zprávu České školní inspekce. Osobně: Je zde výborná atmosféra, výzdoba, příjemné chodby, výhled z okna...

Jste bývalá učitelka, představte si, že Vám na hodinu přijde inspekce. Dostavil by se stres nebo snaha o nápravu stylu výuky?

Snad v daném okamžiku lehký pokus, ale ve většině případů ne.

Jaká je naše škola v porovnání s ostatními?

Rozhodně z hlediska stavebního nevyhovující, ale výuka je na dobré úrovni. (pozn. redakce: rozhovor vznikl ještě před velkou rekonstrukcí školy)

Kudrt (Adriana Kolková)

Ročník čtvrtý, č. 1, podzim 2010

Rozhovor s paní učitelkou Kateřinou Karnovou, zástupkyní ředitele

Paní učitelko, post zástupce ředitele jste si musela vydobýt, nebo vám, jak se říká, spadl do klína?

Říká se, že nikdy nic nespadne jen tak někomu do klína, a tak tomu bylo i u mě.

Ve své funkci působíte měsíc. Víte, že je to příliš krátká doba na nějaké hodnocení.

Ale přece jen. Splnilo se Vaše očekávání?

Měla jsem o práci zástupce ředitele nějaké představy, ale realita je vždy jiná. Se vším se stále ještě seznamuji a hlavně získávám zkušenosti a informace od pana Grindla, pana ředitele, ale i od paní Demelové. Všem jim za to moc děkuji.

Je toho spousta, co je potřeba na naší škole napravit, jak z pohledu hmotného, tak z pohledu morálního.

Naše škola teď bude procházet tou největší zkouškou za posledních několik desítek let a to bude její celková rekonstrukce. Zlepší se její celková vybavenost. Např. vznikne nová počítačová učebna, budeme mít k dispozici čtyři interaktivní tabule a jiné pomůcky. Jinak si myslím, že na naší škole vládne příjemná a pohodová atmosféra. Tak se ji všichni snažíme zbytečně nenarušovat.

O kolik se liší vaše dřívější funkce od současné? Ať už po stránce náročnosti, nebo po stránce výhod či nevýhod?

Neřekla bych, že práce zástupce je až o tolik náročnější než práce učitele, ale je určitě jiná a člověk si na ni musí zvyknout.

Jaká nejdůležitější akce Vás v letošním školním roce čeká?

Největší událostí letošního, ale i příštího roku bude celková rekonstrukce školy.

Co je vlastně náplní práce zástupce ředitele?

Zástupce ředitele zajišťuje např. suplování za chybějící vyučující, vyplňuje různé dotazníky a tabulky, vede inventář školy atd.

Jste rodičem, který dává své dítě do naší školy. Dáváte sem svou dceru s klidem v duši, s pocitem, že tady jí nic chybět nebude, nebo jste přemýšlela o jiné škole?

Kdybych měla pocit, že naše škola není dobrá, nebudu tady já ani moje děti.

Jste ovšem také tělocvikář. Co si myslíte o zapálení dnešní mládeže do sportu?

Záleží na každém jednotlivci, jeho přístupu k pohybu, jak je vychováván v rodině. Určitě dnešní děti sportují méně než tomu bylo dříve. Přitom mají daleko více příležitostí ke sportování, než jsme měli třeba my.

Jaké školy jste vystudovala a proč vás vítř zavál k tomuto nevďěčnému povolání?

Neřekla bych, že učitelování je nevďěčné povolání. Učím velice ráda a děkuji za deset let starou nabídku pana ředitele, který mě sem do školy přivedl. Vystudovala jsem toho poměrně dost. Střední zdravotnickou školu obor dětská sestra v Mladé Boleslavi, Vyšší odbornou školu obor diplomovaný fyzioterapeut v Kladně, dva roky jsem pracovala v nemocnici v Mladé Boleslavi a pak jsem vystudovala Fakultu tělesné výchovy a sportu Karlovy univerzity v Praze.

Kdybyste se vrátila v čase, zvolila byste učitelství znovu?

Čas nejde vracet, ale určitě ano.

Čím jste chtěla být jako malá?

Paradoxně jsem chtěla být zdravotní sestřičkou nebo učitelkou.

Můžeme se zeptat na Vaše záliby?

Mezi moje záliby patří hlavně rodina, jízda na kole, plavání, volejbal. Ráda čtu a chodím do divadla.

Paní učitelko, moc vám děkujeme za rozhovor a přejeme spoustu pracovních úspěchů.

Kudrt (Adriana Kolková)

Ročník čtvrtý, č. 1, podzim 2010

Podivná zima

Leden? A kvetou kytky? ANO! Letošní zima, kdy kvetou květiny, je opravdu mimořádné období. Na přelomu prosince a ledna nám na zahrádce vykvetla růže. Již odkvetla, ale kdo kdy viděl na zahrádce růži v lednu? Teď už kvetou první jarní kytičky jako sněženky, bledule, dokonce i petrklíče ukázaly svoji světle žlutou barvu. Sníh byl dlouho jen na horách. Je to škoda, protože když už sníh padal, vydržel jen chvíli. Rozpustil se a vzniklo čvachtavé bláto. Nemohli jsme se koulovat, stavět sněhuláky a iglú, ale také jsme neudělali radost svým pejskům házením sněhových koulí a sněhu.

Místo krásné zasněžené krajiny bylo všude bláto a klouzalo se to. A umíte si představit, kdyby se počasí obrátilo a sníh začal padat v létě? Kvetou květiny, koupeme se v bazénu a ve chvílce je všude bílo a voda ve vašem bazénu zamrzá ... Co dělat? Alespoň si můžeme číst a nebo se učit, že...? Tak pěkné jaro!

Terka© (Tereza Zítková)

Ročník pátý, č. 3, 2012

Co padá z nebe?

Nevíte? Ale čtvrtáci to vědí!

Jednou, co se nestalo! Nikdo neví, kdo peřiny rozpáral. Jedno peříčko za druhým, až na zem padají, vítr je rozfouká po celé zemi. Jednou hromy burácely a za chvíli: Buch, buch, buch! Někdo klepe, tak jdu otevřít, ale místo toho, aby tam někdo stál, déšť mě pěkně polil. Jednou v noci za šera, klapý, klapý, bum-bác plesk, někdo z nebe hodil kuličky. Probudily nejen mě, ale i celou rodinu. To byl rachot! Hodně hodně velký.

Tereza Sudíková

Když sněží a navečer prší, řekneš si: "Dobře, jedna přehánka neuškodí." Ale když se ráno koukneš z okna, místo bílé příkrývky uvidíš ošklivé bláto.

Jan Oláh

Z nebe padají bílá peříčka. V domech se začne topit. Zatopíme - dotopíme, rychle z domu vyletíme. Hrajeme si chvíličku a pak zase domů jdeme. **Rudolf Lauryn**

Z nebe padá bílé peří. Studené, ale blýskavé. Děti rychle běží ven podívat se. Co to tam padá?

Lukáš Šída

Když z nebe padá hvězda, znamená to, že si můžeme něco přát. Třeba že chci mít vlastního koně, sedlo a stáj. **Kristýna Zítková**

Z nebe padá sníh, páda i hvězda. Lehce mrholí, zvedá se vítr. Z nebe padají i kroupy velké jako dukáty. Sníh je bílou ozdobou nebe.

Marie Burešová

Když z nebe padá zmrzlá voda, děti jásají hola, hola... Ale když začnou padat kroupy, děti běží do chaloupky. Když padá voda jen, bláto s bahnem běží ven. **Lád'a Zítka**

Ročník pátý, č. 3, 2012

Bloudím tichými ulicemi *Jakub Bechyně*

Bloudím tichými ulicemi nočního města, z nebe se zvolna snášejí bílé vločky. Jdu, nevím kam, přemýšlím o životě. Co to vlastně je ... život? Je to pomyslná čára, která člověka doprovází od prvního nádechu, až do posledního tlukotu srdce. Někdy se život nevydaří, člověk zemře poměrně mladý. Dnes odpoledne k nám domů přišel doktor. Řekl mi hroznou zprávu. Matka má poslední stádium rakoviny a do konce života jí zbývá pár hodin. Proč je osud tak nespravedlivý! Stojíme sice na prahu století s číslem dvacet jedna, ale většina života naší rodiny se odehrává ve století dvacátém. Bylo to století pokroku, ale taky dvou světových válek a čtyřiceti let železné opony. Můj děda byl na začátku šedesátých let vězněn jako politický vězeň. Šíření letáků s protistátním obsahem. Podařilo se mu utéct, chytili ho. Řvali na něj stůj, stůj! Zastřelili ho v ostatných drátech. Ale to je už historie. Za hodinu bude půlnoc. 24. prosince. Nechce se mi domů, protože tuším, co mě tam asi čeká.

Ročník pátý, č. 3, 2012

Až zazvoní zvoneček

Denisa Skálová

Až zazvoní zvoneček,
rozsvítíme stromeček.

Malý dárek rozbalte si,
na své blízké vzpomeňte si.
Pak vykročte rovným krokem,
za tím krásným novým rokem.

Ročník čtvrtý, č. 2, 2010

Jé, Vánoce! Po celém domě voní cukroví, z vašeho přehrávače zní koledy, svítí ta „americká“ světylka a plápolají svíčky. Ale kde jsou všichni lidé? Místo toho, aby si užívali vánoční pohodu, nechali se přesvědčit stupidními reklamami a vrážejí do sebe s narvaným nákupním vozíkem v supermarketech! Když lidé musí mermomocí nakupovat dárky, proč nejdou raději na klasický vánoční trh? Pohoda, krásné dárky, klídek, čistý vzduch a svařák. No, není to nádhera? Po celém dni nakupování na trhu si lidé sednou doma u stolu, pustí si pohádku a popíjejí další teplý nápoj. Kdežto po celodenním nákupu v supermarketu jsou unavení, nervózní a vystresovaní. Přijedou domů, lehnou si do postele a spí. Lidé si často říkají, že Vánoce nejsou o dárcích, ale o rodinné pohodě. Tak proč se tím neřídit? Jistě, co by to bylo za Vánoce bez dárků? Ale nebylo by lepší vybírat dárky srdcem, nebo je doma vyrobit? Když si porovnáte, jaké byly vánoce dříve a jaké jsou dnes, není to trochu rozdíl? Proč lidé preferují ty „americké Vánoce“? Vždyť ty klasické bílé české Vánoce jsou tak krásné! Co k tomu dodat? Snad jen to, že už tu jen schází Santa Claus!

GAZA (Gabriela Závorková)

Ročník pátý, č. 2, 2011

Andělé

Kateřina Adamová, 8. tř.

Byla noc a já brečela kvůli klukům, co se zabili. Brečela jsem a křičela. Proč zrovna oni? Proč mi je život vzal a odnesl do neznáma? V tu chvíli jsem zahlédla jasné bílé světlo. Až z něj oči bolely. A najednou jsem před sebou uviděla kluky a slyšela, jak mi říkají, abych neplakala, že jsou tu pořád se mnou a mají mě pořád rádi. Prý mě hlídají zeshora, aby se mi něco nestalo. I když je nevidím, jsou tu se mnou. Se slzami v očích jsem je objala a přála si, aby už mě neopustili a zůstali se mnou. A najednou světlo sláblo a já jsem zaslechla tenounké hlásky, jak říkají: „Jsme tu pořád s tebou. Máme tě rádi.“ Světlo přestalo svítit úplně. A já jsem se sesunula k zemi a brečela jsem a brečela. A pak jsem se probudila a přála jsem si, aby ten sen byl realita a já je znovu mohla vidět a obejmout je. Uplakaná jsem se rozhlédla kolem sebe a spatřila jsem je. A věřila jsem, že jsou u mě a hlídají mě. Nepotřebuji žádného jiného strážného anděla. Dva mám v nebi a oni mě hlídají. V životě na ně nezapomenu.

Ročník pátý, č. 2, 2011

Zimní noc

Byla temná zimní noc. Hustě sněžilo. Sešli jsme zasněženou uličkou přímo dolů a zastavili jsme se pod lampou. Bylo vidět, jak vločky sněhu dopadají přes světlo lampy na zem. Přistoupil ke mně blíž a říkal mi, že jsem krásná, že je na mně něco zajímavého a jiného a že to „něco“ najde... Neměla jsem slov, a tak jsem řekla, že mi je zima. On si rozeplnul bundu a já ho objala kolem pasu.

Cítila jsem teplo a bezpečí. Zahledla jsem se mu do očí a on mě políbil. Zatímco nám sníh padal do vlasů a mně se červenaly tváře, cítila jsem jeho ledový dotek ruky na mém krku. Objala jsem ho ještě pevněji. Srdce mi bilo jako o závod. A já cítila, že jsem se do něj zamilovala. Vzdálila jsem se od něj, vzala do ruky kousek sněhu a rozhodila ho do vzduchu. Byla jsem šťastná! Chtěla jsem si ten pocit uchovat, a tak jsem ho znovu beze slova objala. On mě začal hladit po vlasech. Zeptal se mě, proč mlčím. Neposlouchala jsem ho. Jenom jsem cítila, jak mi padá sníh po ramenou dolů, na zem. A sebe v jeho náruči. Stála bych tam klidně napořád. I v té zimě. Ale bohužel. Řekla jsem, že je pozdě a že už půjdu domů. Dal mi pusu. Na rozloučenou. Rozdělili jsme se. Každý z nás se vydal na jinou stranu. Zimní noc skončila. Byla nádherná...

Kristína Kirajnová, 8. B

Ročník devátý, č. 2, 2016

Vánoce

Michaela Palouňková

Vánoce, ten krásný svátek
bez samoty, smutku, hádek,
se spoustou radosti a lásky,
po nich zmizí všechny vrásky.

Každý dárky koupit běží,
lidé radují se, sněží.
Když děti dostanou nové sánky,
hned začnou jejich radovánky.

Když Vánoce opustí nás,
těším se, až přijdou zas.
A na Štědrý den
vykvetě vánoční kouzlo v nás.

Ročník sedmý, č.2, 2013

Hřbitov

Kamila Kučerová

Hřbitov. Ticho. Klid. Hroby tu jsou seřazeny jeden vedle druhého. Všude okolo stojí tiše mohutné stromy. A vzadu je ukrytá studna. Lidé sem chodí pro vodu, když chtějí zalít květiny. Buď jsou hroby jimi přeplněny nebo tam naopak není ani jedna. Někdy chodím sem a tam, čtu si jména na hrobech a přemýšlím nad tím, jestli jsem je znala. Jak asi zemřeli? Byli v životě šťastní? Na hřbitov chodím, když je mi nejhůř. Sednu si k dědovi na hrob a svěřím se mu se vším, co mě trápí. Sem tam něco spadne ze stromu, zašustí listí a já mám pocit, jako by mi děda odpovídal. Občas se tu konají pohřby. Lidé jsou oblečeni v černém a pláč. Chtějí se s mrtvým rozloučit. Pochopila jsem to. Pohřby nejsou pro ty, co odešli, ale pro ty, co zůstali. Každý pohřeb je jiný, a přesto jsou všechny stejné. Hřbitov. Místo, kde je tolik lidí a přesto nikdo.

Ročník desátý, č. 2, 2017

Padej snížku drobně

Petr Ort

Padej snížku drobně,
 ať tě máme hodně.
 Z nebe padá krásný sníh
 pak jedeme na saních.
 Koulovanou máme rádi,
 když však prší, nejsme rádi.
 A když padaj jednou kroupy,
 zalezem si do chalupy.

Ročník pátý, č. 3, 2012

Slaví se na Ukrajině Vánoce?

Ukrajina patří mezi nejpravoslavnější země na světě. Pravoslavní se nikdy nevzdali užívání juliánského kalendáře, a tak Vánoce slaví 7. ledna. Ten představuje čtrnáctidenní posun od kalendáře gregoriánského. Štědrý večer se na Ukrajině nazývá Sviaty Vechir (Svatý Večer), a nebo také Sviata Veheria (Svatá Večeře). Svatá Večeře by měla obsahovat nejméně dvanáct pokrmů. Na stole by neměla chybět Kutia, chutný dezert připravovaný z máku, pšenice, kandovaného ovoce, medu a ořechů. V každé rodině mají stromeček a dárky, podobné těm českým, přináší Děda Mráz. Novoročně-vánoční čas na Ukrajině trvá prvních dvacet dní až do svátku svatého Jana Křtitele. Během večera, kterému se říká Melančin, se zpívají písně, podobné koledám, tzv. štědrivky. Připravuje se také druhá Svatá večeře - méně bohatá. Dnes už tato tradice přežívá jenom na vesničkách. 14. ledna nastává svátek svatého Vasyľa a také příchod Nového roku podle starého juliánského

kalendáře. Běžně se mu říká "starý nový rok". Obětuje se prase a uspořádá se zabijačka. Vánoční svátky končí až 19. ledna svátkem svatého Jana Křtitele (Ivana Chrestyťeľa), který navazuje na biblický příběh Ježíšova křtu v řece Jordán. V kostelech anebo na březích řek se svěcí voda, věřící Ukrajinci si ji odnášejí domů. Posvěcená voda má člověka chránit před různými nemocemi, proto se celý rok pečlivě uchovává a používá se jen v těch nejnutnějších případech. Naše rodina žije v Čechách už dlouho, a tak slavíme i tradiční české Vánoce. Máme stromeček, dostáváme dárky, jíme kapra, řízky a bramborový salát a pečeme cukroví. Druhé „Vánoce“ máme 7. ledna. Opět usedáme ke slavnostní večeři, která by měla mít dvanáct chodů, ale maminka jich připravuje méně. V některých rodinách dostávají děti zase dárečky, tentokrát už menší. V tento slavnostní den jíme typické ukrajinské speciality, například brambory smíchané se zelím a fazolemi, k tomu se přikusuje chleba. Ten musíme sníst do posledního drobku. *Saša Havrylyuk, 6. B*

Ročník sedmý, č. 2, 2013

Milý Ježíšku!

Jestli k nám letos přijdeš, budeš mít mnoho výhod, než kdybys šel k sousedům.

Takže...

1. Sám si můžeš zaparkovat na střeše, bude tam vymetený sníh.
2. Máme nejširší komín ve městě.
3. V 7 hodin večer uhasím krb, aby ses nevyudil.
4. V 7:10 rozsvítím na naší střeše světla, abys k nám trefil.
5. Vedle krbu bude stát 45% slivovice od strýce z Moravy.
6. Na krbové římse najdeš domácí perníčky a řízky se salátem.

Můžeš u nás posedět, ale v 19:35 musíš odletět, protože si půjdeme rozbalit dárky, které nám přineseš.

Luděk Holub, 9. tř.

Ročník pátý, č. 2, 2011

Ukrajinský vánoční pokrm

Kuťja – pšeničný nákyp

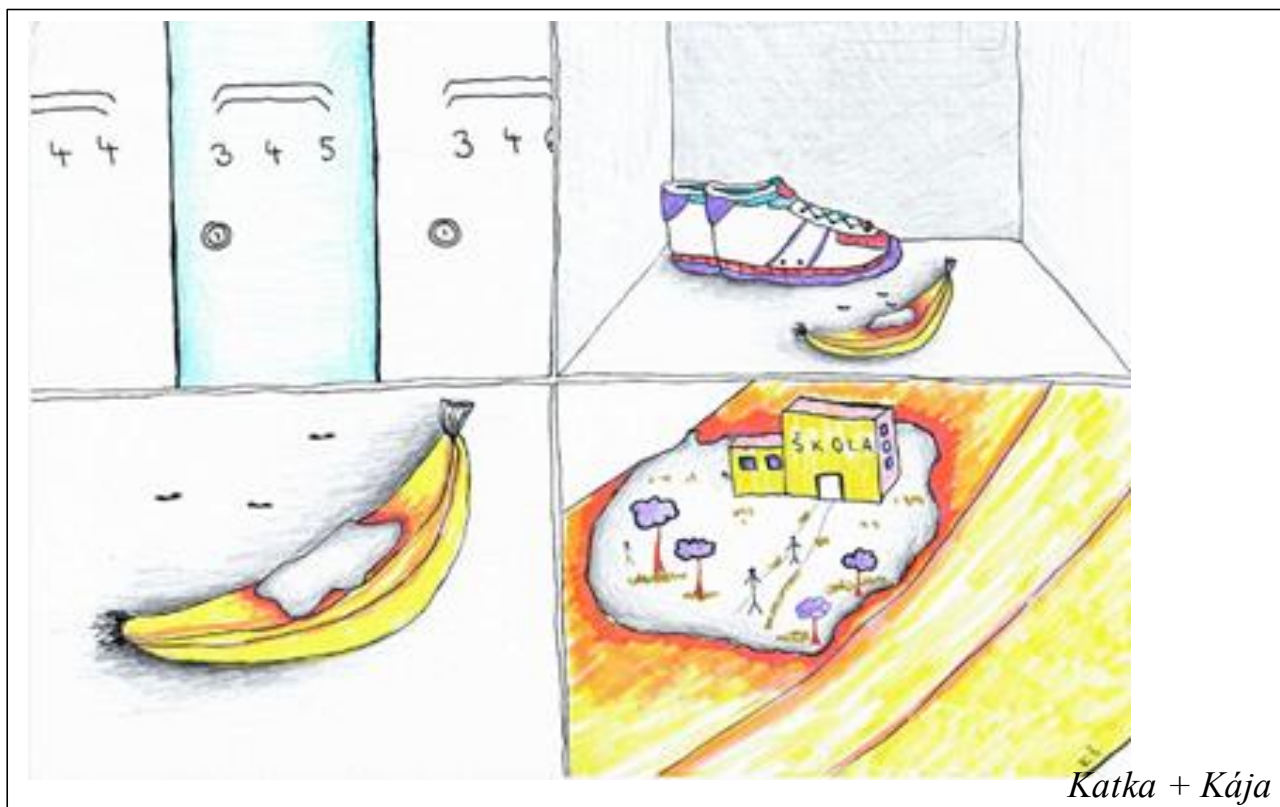
Připravíme si:

1 špetka soli
500 g pšenice
100 g medu
50 g máku
50 g másla
50 g ořechů

Postup: Pšenici namočíme na 24 hodin do 1,5 l studené vody. Ve stejné vodě, jen nepatrně osolené, pšenici vaříme doměkka. Přimícháme med, mletý mák a nastrohané ořechy. Kuťju rozdělíme na porce, které omastíme rozpuštěným máslem. Pšeničný nákyp podáváme teplý.

Saša Havrylyuk, 6. B

Ročník sedmý, č. 2, 2013

Katka + Kája

Short English stories

V rámci hodiny anglického jazyka vytvořili žáci 6.B při jedné z aktivit krátké nonsensové příběhy. Rozhodli jsme se, že s vámi o ně podělíme. Možná vás i trochu pobaví, stejně jako nás.

Anna Indráková

Justin Timberlake and a
guinea pig
read books
fast
on a football pitch
every week

Bardy and Hades
play hockey
involuntarily
at home
at 12:00

James III. and a vampire
study
slowly
in a library
every day

Johnny Depp and Moody
jump
slowly
into the cupboard
every week

Dragon and pig
cook
fast
in China
every weekend

John and Halina
swim
sadly
in a park at 3 pm

Frog and Cinderella
fart
fast
at school
every Friday

Dumbledore and Shrek
read a book
fast
at school
at 23:59

Fish and cat
do sports
slowly
in a castle
every month

Nesquik and pig
score a small goal
at home
at 18:00

Tielmans and a lion
swim and eat
in Canada
every single day

Fiona and dog
swim in the swimming pool
slowly in the morning

Book and dog
run
fast
in a house
every Wednesday

Cat and Lewandowski
run
fast
on the planet Namek

Pobavte se se Školákem!

Zkus přijít na kloub záhadě:

Tři šejkové přijeli do oázy a chtěli ustájit velbloudy. Ustájení stálo 30 rijálů na noc, a tak každý zaplatil 10 rijálů. Po chvíli se hospodář vrátil, že udělal chybu a že ustájení mělo stat pouze 25 rijálů. Hospodář tedy vzal pět rijálů a chtěl je šejkům vrátit. Nešlo ale rozdělit 5 rijálů na tři stejné díly. Proto každému z mužů vrátil 1 rijál a zbytek si ponechal. To tedy znamená, že každý z šejků zaplatil nakonec 9 rijálů, dohromady tedy 27 rijálů. Hospodář má v kapse 2 rijály. To je dohromady 29 rijálů. Kam se poděl jeden rijál?

Je to chyták, protože rijálů nebylo celkem 29, ale 27. Z těch 27 si 2 ponechal hospodář, tedy 25 šlo na zisk z ustájení.

Doplň slova tak, aby vzniklo české přísloví:

Ševcova žena a kovářova kobyla chodí
 Malé ryby –
 Mráz nespálí.
 Koho chleba jíš, toho zpívej.
 Kdo se moc ptá, moc
 Kde není, ani smrt nebere.
 Hloupý, kdo dává,, kdo nebere.
 Čiň čertu dobře, se ti odmění.
 Boží mlýny pomalu, ale jistě.
 Hloupost a pýcha na jednom dřevě
 Jedna jaro nedělá.
 Pozdní hosti kosti.

Jazyková poradna

Baví se dva kamarádi:

“Ten štrúdl je epesní a jde mi k duhu.”

“To mně chutná víc perník od babičky. Kapišto?”

“No, každopádně si k tomu dáme ten domácí punč.”

Slovo ŠTRÚDL je původem z rakouské němčiny (Strudel), a tak píšeme ve slově ne kroužek, ale *čárku*.

EPESNÍ – Pochází od EPES RADES (VZÁCNOST), znamená *prvotřídní*. České epesní pochází z německého spojení etwas rares (tj. Něco vzácného).

JÍT K DUHU – Když nám něco jde k duhu, *svědčí nám to*. Ale co je to ten duh? Jde o výrez odvozený z indoevropského základu *dheugh – s významem hodit se. Co jde k duhu, to se tedy hodí.

PERNÍK – Perníku se dříve říkalo *peprník*, než došlo ke zjednodušení na dnešní podobu slova. Přidával se do něj totiž běžně pepř.

KAPIŠTO – Toto slovo se používá jako řečnická otázka ve významu *chápeš to?* Do češtiny přicestovalo toto slovo z německého kapische, což je zkomolenina od italského slova capito, od slovesa capire (tj. rozumět).

PUNČ – České slovo pro punč by znělo nejspíš *pěták*. Název je totiž odvozený od hindského panč, tedy pět. To proto, že punč má obsahovat pět přísad: vodu, arak, citronovou šťávu, cukr a koření.

Chlubí se Frantík:

„Na Vánoce se těším také proto, že máme ve vaně kapra a já se týden nemusím mýt.”

O Vánocích spadne na hladinu rybníka kousek housky. Vidí to kapr, zarazí se a varuje ostatní: „Nikdo ani hnout, v tom bude nějaký háček...”

Víte, co mají společného Vánoce s tornádem?

Že máš v obýváku strom.

Ela se přitulí k manželovi a přede: „Miláčku, copak mi dáš letos k Vánocům?”

„Napřesrok zlaté náušnice,” povídá muž rozvázně. „A letos dvě dírky na ně!”

IKEA – Umělý vánoční stromek (příbalový leták):

Tyčka – 1 ks
Větve – 46 ks
Jehličí – 13 543 kusů
Montážní lepidlo – 3 litry

„Drahoušku, co říkáš, že bychom se vzali na Vánoce?”

„Prosím tě, přestaň. Proč si kazit svátky?”

Neskutečné, do Štědrého dne zbývá ještě 360 dní a všichni už mají nazdobené stromečky.

Anička se před Vánocemi modlí a na konci modlíby zakřičí.

Ježíšku, dones mi kolo! - Ježíšek není hluchý, domlouvá jí sestra.

“Ale babička ano!”

Na Vánoce křičí malý Filípek přes celý byt na maminku u sporáku: „Mamí, mamí, stromeček hoří!”

„Říká se, svítí, a ne hoří,” poučí ho matka.

Chlapeček za chvíli zase začne křičet: „Mamí, mamí, záclony už také svítí!”

Jde policista večerním městem a uvidí na silnici ležícího muže. „Co se vám stalo?”, zeptá se ho. „Něco mě přejelo,” odpoví muž. „A postřehl jste poznávací značku?” „Ne, ale ty soby bych poznal.”

Jak lze logicky dokázat, že Santa Claus je muž?

Žádná žena by nenosila stejné oblečení rok co rok.

Ve škole měli žáci za úkol napsat slohovou práci na téma *Jak jsem strávil vánoční prázdniny.*

Honzík napsal: „Děkuji za optání, výborně.”

Pepíček se ptá: „Maminko, kdy už budou Vánoce?” „Za 30 dní, Pepíčku.” „A to je kolik?” „30 dní je 30 dní.” Mamí, není náhodou 30 dní celý měsíc?”

Maminko, můžu mít na Vánoce pejska?

Ne, bude kapr jako vždycky!

„U nás doma je pod stromečkem jedna a tatáž věc, každý, ale fakt každý Vánoce,” říká spolužákům Tomáš.

„Co to, prosím tě, je?” „Stojan.”

Pepíček se udiveně vyptává Jirky: „Proč chceš od Ježíška dvě soupravy elektrických vláček?”

„Chci si taky hrát, když je táta doma!”

„Pane šéf, můžete mi dát zítra volno?” ptá se v práci pan Urbánek. „Manželka chce, abych jí pomohl s vánočním úklidem.”

„Z takového důvodu vám přece nebudu dávat volno!” rezolutně to odmítne ředitel.

„Děkuji,” oddechne si zaměstnanec. „Věděl jsem, že je na vás spolehnouti.”

„Honzíku,” povídá děda, „tak co jsi dostal letos k Vánocům?” „Dostal jsem novejší počítač,” pochlubí se vnouček. „Počítač?” zapřemýšlí dědeček. „A jak počítá?”

Upozorňuje doktora před Vánocemi manželka: „A ne, že zase jako minulej rok projdeš den předem všechny dárky pod rentgenem!”

Syn otci: „Tati, proč nemůžu napsat Ježíškovi jako všechny děti?”

„Kolikrát ti to mám ještě vysvětlovat, Ježíši Kriste?!”

*Naši milí čtenáři Školáka,
přejeme vám všem ty nejkrásnější Vánoce
strávené v kruhu rodiny
a do nadcházejícího nového roku mnoho zdraví,
štěstí, pohody a radosti!*

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková (IM), Tereza Adolfová (Tereza), Ema Miriam Bartková (Ema, Miriam), Adam Havelka (Áďa), Sofie Janů (Sofik), Viktorie Ručková (Viktorie) – 6.A, Sofie Jirků (Sophia), Veronika Nováková (Šneček), Stela Ryšlavá (Stela) – 6.B, Daniela Matoušková (Dand'a), Rozálie Tomsová (Rozička) – 7.A, Dan Jakubec, Tomáš Kostka (Tom), Anna Krouská (Anik), Daniel Špáta (Dan), Nikola Veselá (Nikuška) – 7.B, Matěj Havelka (Mates) – 8.A, Eliška Koblířová (Eliška) – 9.A, Kateřina Pánková (Katka), Johana Pátková (JoPa), Kateřina Sýkorová (Káťa), Karolína Švandová (Kája) – 9.B, Fotografie IM, obrázky žáci ZŠ.

Cena 20,- Kč